

CALEA UNUI PROFET ADEVĂRAT

Mulțumesc, frate Borders. Să rămânem în picioare pentru rugăciune. Mă întreb dacă este cineva care are vreo cerere în seara aceasta și vrea să ridice mâna și să spună: „Doamne, eu sunt.”? Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, am ascultat cântarea: „Doamne, eu cred,” și mă gândesc la faptul că am auzit-o de multe ori și în multe limbi, atunci când am călătorit. „Doamne, eu cred.” Crede numai! Tată, Te rugăm ca aceasta să nu fie doar o cântare, ci să devină realitate. Îngăduie ca noi să avem în seara aceasta o credință mare în Tine.

Te rugăm pentru biserica aceasta mică, pentru păstorul ei, fratele nostru Fuller, slujitorul tău, un frate în care avem încredere. Te rugăm pentru familia lui, pentru lucrătorii de aici, pentru diaconi, pentru toți cei în care are încredere, dar și pentru cei care intră pe aceste uși. Doamne, Te rugăm să faci ca întotdeauna să fie o casă plină de Lumină pentru Isus Hristos.

Binecuvântează-i pe frații care sunt în seara aceasta aici, pe cei care merg și vin o dată cu noi, pe cei care ne însoțesc pe drum. Tată, Te rugăm să-i binecuvântezi din belșug.

În seara aceasta Te rugăm să-Ți reverși din nou prezența peste noi, fiindcă suntem lipsiți, Doamne. Avem nevoie de Tine pentru că suntem pe câmpul de luptă, Doamne, acolo unde trebuie luate tot timpul decizii. Tată, Te rugăm să ne încurajezi prin prezența Ta, deoarece pentru noi înseamnă foarte mult faptul că ești cu noi. Arată-Ți prezența, Doamne, fiindcă aceasta ne va da putere să mergem mai departe. Vindecă-i pe cei bolnavi și suferinzi, salvează-i pe cei pierduți și încurajează-i pe cei descurajați. Adună-Ți glorie, Doamne, pentru că Te rugăm toate acestea în Numele lui Isus. Amin.

Puteți să vă așezați.

Cred că David a spus: „*Mă bucur când mi se zice: „Haidem la casa Domnului!”* (Psalmul 122.1).

Nu demult Billy m-a întrebat: „Nu ai obosit, tată?”

„Ba da,” am răspuns eu, „am fost obosit toată viața.” Așa a fost, dar m-am obișnuit.

Apoi m-am gândit: „Trebuie s-o iau mai ușor pentru că îmbătrânesc.” Dar după aceea am întâlnit pe cineva de optzeci sau nouăzeci de ani care avea atâta energie încât muta munții. Avea de aproape două ori vârsta mea, așa că mi-am zis: „O, vai, îmi este rușine!”

La tabernacolul de acasă este un cuplu în vârstă care se numesc domnul și doamna Kidd. Ei vin din Ohio și au optzeci și cinci sau optzeci și opt de ani. Sunt atât de bătrâni încât nu mai pot merge la biserică. Nu mai au nici voce, dar știți ce au făcut? Această bătrânică a economisit bani și a cumpărat un magnetofon, așa că pot avea benzile pe care li le trimit. Ea ia aceste benzi și merge în spitale sau oriunde altundeva unde le poate pune să fie ascultate. Vedeți? Ea și soțul ei se ocupă de aceasta, iar eu le trimit și o rolă mare de pânză peste care mă rog. De multe ori îi spun fratelui Willy: „Nu mai avem pânză!” Când vin în biserică, eu îi privesc... Ea are părul alb și poartă șal, iar el este un om micuț.

Acum patru sau cinci ani când am fost în... Cum se numește locul acela din Ohio unde se ține în fiecare an acea convenție? Ei îl numesc Chautauqua, dar am un lapsus acum. Nu-mi amintesc cum se numește orașul. (Un frate spune: „Franklin”, iar o soră spune: „Miami, lângă Middletown.”). Sunteți pe aproape. Cineva a spus că trecem prin Miami. (Fratele spune din nou: „Franklin”). Este în apropiere de Franklin. Da, așa este. Cred că este între Franklin și... (Doi frați spun: „Middletown”). Middletown. Aceasta este. Așa este. Așadar, Middletown, în josul râului, pe terenurile Chautauqua. Acolo este un centru mare de atletism.

O, eu îl cunosc pe acest frate de ani buni. Cred că bătrânul frate Kidd avea optzeci de ani atunci când medicii i-au spus că prostata lui este malignă. Acea tumoare a început să se răspândească peste tot și medicii au fost de părere că trebuie operată, dar când l-au deschis, au spus: „Nu se mai poate face nimic pentru că tumoarea s-a extins prea mult.” Vedeți? „Nu mai putem face nimic.” Astfel, fratele nostru s-a dus acasă fiindcă era vorba de o operație pe trupul unui om de optzeci de ani. Cred că nu avea mai mult de cincizeci de kilograme. Eu tocmai venisem de undeva când am fost sunat de sora Kidd. Fratele Kidd era pe moarte, iar ea mi-a spus: „Frate Branham, dorește să te vadă înainte de a pleca.” Am primit mesajul ei seara în jurul orei zece, iar dimineața la ora patru am plecat, deoarece în ziua aceea la amiază trebuia să fim în altă parte. Aproape că am distrus cauciucurile mașinii.

Când am ajuns acolo, l-au ridicat puțin pe micuțul bătrânel. Avea peste umeri un șal și arăta ca un patriarh bătrân. Acest lucru a avut un efect puternic asupra mea.

Acolo era o femeie în vârstă care fusese membră în biserica lui pe vremea când predicase în munți. Era din Kentucky și spăla haine pentru cincisprezece cenți pe zi, pentru a-l ajuta pe soțul ei să predice Evanghelia. Aceasta se întâmpla cu zece ani înainte de nașterea mea. El a privit-o și a spus: „Bunico...” El avea optzeci de ani, iar ea trecuse de nouăzeci de ani. „Bunico, arăți albă ca zăpada.”

L-am privit și m-am gândit: „Așa trebuie să facă un predicator. Să-și privească poporul pe patul

de moarte.”

„Bunico, arăți albă ca zăpada.” Da.

Apoi a privit în jur și a zis: „Frate Branham...”

„Da, frate Kidd.”

„Cred că nu mai este mult până îmi vor trimite carul, fiindcă în dimineața aceasta merg Acasă.”

„Minunat, frate Kidd. Așa trebuie să gândești.”

Atunci bătrâna soră Kidd... câți din voi o cunoașteți? Da. Mulți dintre voi îi cunoașteți. Deci ea mi-a zis: „Frate Billy, nu crezi că Dumnezeu poate să-l vindece?”

„Sigur că poate,” am răspuns eu.

Atunci fratele a spus: „Glorie lui Dumnezeu! Dacă El vrea să mă vindece, sunt din nou gata de luptă.”

Eu m-am gândit: „Optzeci de ani.”

Am îngenuncheat și atunci a venit vedenia. Două zile mai târziu a fost dus din nou la spital. Băieții lui lucrau la oficiul de poliție al orașului. L-au dus din nou la medic, iar el s-a scărpinat în cap și a spus: „Nu mai găsesc nici o urmă de cancer. Spuneți-mi ce s-a întâmplat.” Fratele Kidd a dus casetofonul cu el și a pus Mesajul prin saloanele spitalului.

Când am început să vorbesc cele șapte Pечеți și cele șapte epoci ale Bisericii, sora m-a sunat și mi-a spus:

„Dacă aș avea bani, aș veni acolo.”

„O, doamnă Kidd,” i-am spus eu, „nu vă faceți griji pentru bani! Veniți, pentru că aveți deja o canapea pregătită.”

„Inima ta să fie binecuvântată!” a răspuns ea. Aceasta mă face să mă simt foarte bine pentru că ei mă încurajează întotdeauna. Au optzeci și cinci sau optzeci și șase de ani și merg încă la adunare, iar eu mă plâng la cei cincizeci și trei de ani ai mei. Aceasta te face să prinzi puțin curaj.

Avem atâtea de spus și un grup atât de minunat căruia să-i vorbim, încât am putea sta aici o jumătate de noapte.

Dar dimineață trebuie să mergeți la școala duminicală. Voi trebuie să fiți siguri că doriți să faceți aceasta. Amintiți-vă că eu am spus întotdeauna că este un mare păcat să vă trimiteți copiii singuri la școala duminicală. Să nu faceți niciodată aceasta, fiindcă este greșit. Luați-i și duceți-i voi. Înțelegeți? Mergeți întotdeauna cu ei.

Dacă a trebuit să lipsiți astăzi pentru a fi cu noi și pentru a vă ruga cu noi, este în ordine. Este în ordine să lipsiți de la muncă, dar să nu lipsiți de la biserică. Voi nu trebuie să lipsiți de la biserică, dar dacă uneori trebuie să lipsiți de la locul de muncă, aceasta nu îi va face rău nimănui. Munca este pâinea voastră zilnică și Domnul a promis că vă va da aceasta, dar trebuie să vă asigurați că sunteți nelipsiți de la biserică. Înțelegeți?

Cred că mâine dimineață voi fi tot în oraș cu alți frați minunați, dar nu îmi amintesc numele lor. Cred că sunt „Biserica Apostolică.” S-ar putea să-l cunosc pe fratele predicator de acolo, dar numele lui nu este pe hârtie. (Un frate spune: „Macias”). Poftim? („Fratele Macias”). Fratele Macias... Amacias. O, de la biserică mexicană! O, el este cel care a luat locul fratelui Garcia atunci când a plecat, așa-i? („Așa este”). În ordine. Este bine.

Am primit o scrisoare de la fiica fratelui Garcia, care este în California. Încă mai rezistă acolo. Cred că i-am văzut pe fratele și sora Garcia în San Jose, când am fost acolo cu fratele Borders. Nu voi uita niciodată nopțile petrecute în biserică mexicană de acolo. Nu am auzit niciodată în viața mea spunându-se „Glorie lui Dumnezeu!” atât de mult cât se spune acolo. Nu voi uita niciodată acele cuvinte: „Gloria a Dios!”

(Fratele Williams vorbește cu fratele Branham). Mulțumesc, frate Williams. În dimineața aceasta sunt o mie cinci sute de locuri în biserică. Veniți cu toții aici. Vă spun cu toată sinceritatea că voi trebuie să fiți la posturile voastre. Înțelegeți? În ordine...

O, câte lucruri se schimbă, dar Dumnezeu nu Se schimbă!

Am fost și am văzut un cort de întâlnire. M-am dus să mă întâlnesc cu fratele care îl are, dar nu l-am văzut nicăieri. Voiam să-i spun că noi nu suntem în competiție cu el, dar sunt atât de mulți oameni aici!

Mi-l amintesc pe Jack Shuler. Acesta ar fi bun pentru voi, metodiștii. Odată am venit aici, la Madison Square Garden și l-am chemat pe fratele Jack sus pentru că era și el acolo.

Am spus: „Frate Jack?”

„Da, este fratele Branham?”

„Da, sunt chiar aici.”

„Nu,” a spus el, „am stat prea mult și am luat din timpul tău.”

„Îmi pare rău, frate Jack, nu am știut,” am spus eu.

„Este în ordine, frate Branham. Ei voiau să stau mai mult.”

„Grupul meu nu te va descuraja, frate Jack. Majoritatea sunt rusalistici.”

„Și ai mei sunt la fel.”

„Da?”

„Da,” a spus el. „și eu sunt rusalistic.”

„Este mai bine să nu-i spui lui Bob. Tatăl lui este metodist.”

„Frate Branham, nu știi ce este un rusalistic?” m-a întrebat el.

„Cred că știu.”

„Este un metodist drept credincios.”

Așa este. Un metodist drept credincios. Dacă biserica metodistă ar fi continuat cu mesajul ei, ar fi mers în revărsarea Duhului, pentru că biserica adevărată așa a făcut.

Fără supărare pentru biserica ta, frate, dar mișcarea rusalistică nu este o organizație. Ei au încercat să facă aceasta, dar au dat greș. Înțelegeți? Rusaliile sunt o experiență. Da. Rusaliile sunt pentru catolici, pentru evrei și pentru oricine altcineva. Rusaliile sunt o experiență, nu o organizație.

Dacă cineva are Biblia la el, aș vrea să citiți câteva cuvinte împreună cu mine. Aș dori să citesc din Cuvânt. Voi nu doriți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Ceea ce aș putea spune eu, poate cădea deoarece eu sunt un om, dar ceea ce spune El, nu poate cădea. Înțelegeți? *„Cerul și pământul vor trece dar cuvintele Mele nu vor trece.”* O, nu este minunat acest lucru? („Amin”). Cuvântul Lui nu dă greș niciodată. Ce lucru măreț este acesta! Cuvântul Lui nu va cădea niciodată.

Cu voia Domnului, în seara aceasta voi lua un text din care voi extrage un context. Este din cartea lui Amos, din profeția lui Amos care a trăit în jurul anului 787 înainte de venirea Domnului. Să deschidem împreună la capitolul 3. Mie îmi place acest om. Este considerat un

profet mic, dar avea cu siguranță Cuvântul Domnului.

Deci, **Amos 3.1-8:**

„Ascultați cuvântul acesta, pe care-l rostește Domnul împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am scos-o din țara Egiptului!

Eu v-am ales numai pe voi dintre toate familiile pământului: de aceea vă voi și pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.”

Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?

Răcnește leul în pădure, dacă n-are pradă? Zbiară puiul de leu din fundul vizuinii lui dacă n-a prins nimic?

Cade pasărea în lațul de pe pământ, dacă nu i s-a întins o cursă? Se ridică lațul de la pământ fără să se fi prins ceva în el?

Sau sună cineva cu trâmbița într-o cetate fără să se înspăimânte poporul? Sau se întâmplă o nenorocire într-o cetate fără s-o fi făcut Domnul?

Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.

Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbește: cine nu va proroci?”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la Cuvântul Său.

Cred că ochii lui s-au îngustat în dimineața aceea când soarele strălucea peste barba și părul lui cărunt, atunci când a ajuns pe dealul din nordul Samariei și s-a uitat peste oraș. Hainele lui erau obișnuite și picioarele pline de praf; nu avea nimic deosebit în înfățișarea sa, dar Îl avea pe „Așa vorbește Domnul” pentru oameni.

Cât este de diferit de evanghelismul pe care-l avem astăzi! Ce vremuri diferite trăim noi și ce lucruri diferite de acelea!

Acel bărbat nu era nimeni altul decât Amos, un profet al Domnului, care avea Cuvântul Domnului pentru acea generație păcătoasă. Acest om micuț și neînfricat, a profetit în zilele lui Ieroboam al doilea.

Ieroboam a fost un bărbat inteligent și înțelept, dar era un închinător la idoli. El și-a condus

Împărăția la apogeu, dar a făcut-o într-o manieră nepotrivită din cauză că trăia în idolatrie. Totuși, sub domnia lui, împărăția a cunoscut o mare prosperitate.

De obicei, prosperitatea este aceea care cauzează păcatul. Mulți oameni privesc prosperitatea ca pe o binecuvântare, și ar putea fi așa dacă am putea s-o conducem corect. Dar de obicei, prosperitatea conduce la păcat, la dezonorarea lui Dumnezeu.

Împărăția era în floare în zilele acelea, fiindcă Ieroboam a făcut o alianță cu toate popoarele din jurul lui. Dar ce s-a întâmplat? Israelul a ajuns într-o stare de păcat îngrozitoare fiindcă s-a îndepărtat de Dumnezeu și de poruncile Lui și a ajuns idolatru. Femeile se plimbau pe străzi în haine imorale, bărbații erau băutori de alcool și jucau jocuri de noroc, iar locurile de amuzament erau deschise pentru oricine voia să meargă acolo.

Păcatul era trecut cu vederea de preoți și își făcuse culcușul acolo.

Era un loc frumos și deschis tot timpul pentru turiști. Dar păcatul nu mai era mustat de la amvon și era la el acasă, iar când a venit această profeție... se părea că era ultimul lucru care s-ar fi putut întâmpla. Ceea ce le-a spus acest profet, părea imposibil, era ultimul lucru care li se putea întâmpla, fiindcă el a blestemat generația aceea. Dar acel lucru s-a împlinit întocmai, pentru că cincizeci de ani mai târziu împărăția lor a fost rasă complet de pe fața pământului.

Vedeți? Dumnezeu vorbește Cuvântul Său și El este ca o Sămânță. Atunci când a fost plantată, când acel profet a venit cu Cuvântul Domnului și a rostit Cuvintele Lui, ele trebuiau să se împlinească deoarece erau Cuvintele lui Dumnezeu. Când este Cuvântul Domnului, Cuvântul uns al Domnului, este nevoit să Se împlinească la timpul Său, fiindcă are un loc într-un anumit timp. Astfel, putem vedea că după o mie de ani, El are un loc astăzi, și pentru că este Cuvântul Domnului nu poate pieri, ci trebuie să se împlinească.

Zilele trecute, cineva mi-a spus: „Cartea Genezei este greșită și la fel ceea ce a spus El în ziua a șasea a creației.”

„Geneza 1 și Geneza 2 sunt două lucruri diferite,” i-am răspuns eu. „În primul capitol scrie: *„La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul.”* Punct! Cum a făcut-o și când a făcut-o, este treaba Lui. Da. Apoi scrie: *„Pământul era pustiu și gol...”* Pornim de aici pentru creație. Dar noi nu știm când a fost acel *„La început.”* Când apa a fost îndepărtată, semințele care erau acolo au venit din la viață și a umplut pământul.

Când este semănat Cuvântul Domnului, nu există nimic care să-L împiedice să devină realitate.

Acest profet neînfricat a venit de nicăieri. Singurul lucru pe care-l știm despre el este că era

păstor. Nu știm cine era tatăl lui; nu știm cine era mama lui; nu știm cine au fost descendenții lui; nu știm nimic.

De obicei, așa sunt bărbații trimiși de Dumnezeu: ei vin de nicăieri și dispar așa cum au venit. Astfel, nu știm nimic despre Amos și nu știm ce s-a întâmplat cu el.

Ieroboam, acest om mare, avea o minte strălucită și a dus națiunea la prosperitate, dar și în păcat.

Mă întreb dacă în seara aceasta putem face o comparație cu națiunea noastră, care este și ea în păcat. Totuși, avem prosperitate și din câte am auzit, vom avea reduceri la impozite. Desigur, fiecare poate citi printre rânduri deoarece se apropie alegerile. Totuși, până acum avem aceste lucruri care se derulează.

Israelul, predicatorii, preoții și guvernarea au lăsat Cuvântul Domnului în urmă și au făcut un compromis. De aceea țara se afla în starea în care era, deși avea atâția preoți și predicatori. Necazul este că au pus Cuvântul Domnului deoparte și s-au îndepărtat de El. Dar întotdeauna, într-un asemenea timp Dumnezeu trimite de nicăieri pe cineva care să-i aducă din rău pe calea cea dreaptă. Se va ridica o persoană neînfricată care va aduce poporul înapoi la Cuvântul Domnului.

Fiți atenți, pentru că mi-am notat ceva ce aș vrea să scot în evidență. Este scris în capitolul 2, versetul 4. Ascultați ce spune acest bărbat aici:

„Așa vorbește Domnul: Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au nesocotit Legea Domnului și n-au păzit poruncile Lui, ci s-au lăsat duși în rătăcire de idolii cei mincinoși după care au umblat părinții lor...”

Vedeți mesajul lui? L-a pus la locul lui deoarece ei s-au îndepărtat de Cuvântul Domnului. Pentru orice cititor al Bibliei, aceasta este dovada că Amos era un profet adevărat. De ce? Pentru că i-a pus înapoi, în Cuvântul din care au căzut.

O, poate bisericile lor au prosperat; poate aveau clădiri frumoase; poate orașul lor era mult mai modern decât orașul Phoenix. După cum știm, Samaria era un mare oraș turistic, un frumos centru turistic. Dar cu toate acestea, ei s-au îndepărtat de Dumnezeu, iar El le-a trimis un mesager. Ce mesaj de acuzare le-a trimis El! Acest profet i-a scos afară.

Amos a ieșit din sălbăticie și a pășit în acest oraș al splendorii. Nu-i de mirare că ochii pe care i i-a dat Dumnezeu s-au îngustat pe măsură ce urca dealul acela. El nu a spus ceea ce spuneau turiștii sau femeile: „Priviți câte cumpărături am făcut! Priviți câte lucruri au ei aici!”, nici ceea

ce gândeau bărbații: „Cazinourile sunt atât de grozave!” El nu s-a așezat la colțul străzilor ca să observe persoanele de sex opus care treceau și nici desfrâul.

Ochii acestui profet s-au îngustat din pricina păcatului pe care-l vedea în oraș. Nu s-au îngustat din pricina lucrurilor frumoase pe care le vedea, ci pentru că a văzut cât de mult s-au îndepărtat de Dumnezeu. Ei erau poporul chemat și ales. Vedeți, Dumnezeu a spus: „Eu nu cunosc alt popor. V-am scos din Egipt, dar voi v-ați îndepărtat de Mine!”

Priviți cum se uita la oraș acest profet care a venit de la turma lui de oi din nordul țării, ca să le aducă Cuvântul Domnului. Cred că era plin de transpirație, hainele îi erau rupte și probabil nu avea destui bani ca să închirieze o cameră pentru seara aceea. Dar pentru el, aceea nu avea nici o importanță. Avea un mesaj care ardea în inima lui și trebuia să-l ducă la poporul acela. Și nu era doar aceasta, ci era și ungera Duhului Sfânt care l-a lovit acolo în sălbăticie și i-a îndepărtat privirea de la strălucirea lumii. Ochii fiecărui slujitor uns al lui Hristos, sunt orbi pentru lucrurile lumii; ei nu le văd, nu le privesc și nu le caută, și știu un singur lucru: că Hristos este întotdeauna înaintea lor. Aceasta este tot ce văd ei și nu se tem de nimic pentru că Hristos merge înaintea lor. Ei trebuie să ducă un mesaj la popor și nu există nimic să-i poată opri; nu există nimic să-L poată scoate din ei. Puteți să-i puneți în închisoare sau oriunde doriți, fiindcă nu veți putea să-i opriți. Ei vor ieși și vor merge mai departe. Aceasta este ungera Domnului. Da.

Amos privea la decăderea spirituală a orașului și la imoralitatea de acolo.

Vă întrebați câți slujitori ai Domnului, care trec peste muntele acesta, ar privi peste Phoenix? Voi veniți aici pentru strălucire, pentru odihnă sau pentru alte lucruri despre care nu putem vorbi.

Cu puțin timp în urmă, când am fost aici împreună cu soția mea, am stat pe Muntele de Sud și i-am zis: „Cu trei sau patru sute de ani în urmă, valea aceasta era un loc minunat în care râul Sărat curgea nestingerit la vale, iar coioții se plimbau printre cactuși. Dar privește! Acum totul s-a transformat într-o îngrămădire de păcate.”

„Atunci ce te aduce aici?” m-a întrebat ea.

„Știi ce mă aduce? Chiar dacă există întuneric și păcat, în oraș există și niște mărturii ale Domnului, niște reprezentări ale lui Hristos. Astfel, am venit să pun și eu umărul alături de ei, ca să aducem la suprafață Lumina Scripturii. Câțiva frați în vârstă s-au zbatut aici, au plâns și s-au rugat deoarece aveau în inimile lor un mesaj. Am venit să-mi aduc și eu contribuția alături de ei, să aduc strălucirea Luminii Evangheliei curate a lui Isus Hristos în această metropolă numită Phoenix.”

Dacă oamenii ar face și aici case frumoase ca cele de pe muntele Camelback sau Cavalier, ar putea fi un loc minunat. În urmă cu treizeci de ani când am trecut pe acolo, era o zonă deșertică și mergeam cu măgărușii. Dar acum a ajuns o mare metropolă, un oraș fabulos. A crescut de sute de ori și s-a extins, dar toate aceste orașe vor ajunge în haos din pricina decăderii. Acum se instalează poluarea pentru că omul poluează întotdeauna lumea. Când erau indienii aici, locul era frumos și curat, dar când a venit omul alb, a adus păcatul, alcoolul și imoralitatea. Da, omul a poluat atât de mult pământul, încât totul a devenit o groapă de gunoi. La ce am putea privi? Dar într-una din zile, Dumnezeu va șterge totul de pe fața pământului.

Însă înainte de aceasta, El alege un popor care va fi drept și care va domni peste pământ, iar El va domni ca Împărat. Acum El ia un popor pentru Numele Lui, un popor pentru Împărăția Lui.

Ce credeți, grupul acesta intelectual și inteligent al Israelului, l-ar fi ascultat pe acest profet mic și necunoscut? Împăratul lor, Ieroboam, a fost un bărbat inteligent și puternic, un intelectual. Ce credeți, marele mesaj care ardea în inima lui Amos, ar fi putut să străbată străzile ca să-i îndemne pe bărbați și pe femei să se îmbrace din nou cuviincios? La auzirea mesajului adus de acest bărbat necunoscut, ar fi părăsit bărbații localurile pline de păcat pentru a se întoarce la Dumnezeu? Această întrebare ar fi putut trece prin mintea lui Amos, sau cel puțin trece prin mintea mea, când îl văd stând acolo cu capul lui chel strălucind în lumina soarelui.

Barba lui sură atârna peste haină și se mișca în bătaia vântului, iar privirea îi era îndreptată spre oraș și ochii i s-au îngustat. Acolo ar fi trebuit să fie Împărăția lui Dumnezeu, dar totul era cuprins de păcat. Ce mustrare din partea Domnului! Era o mustrare pentru împărat și pentru cerșetor, pentru fiecare preot, om bogat sau orice ar fi fost; Amos avea blestemul lui Dumnezeu și trebuia să-l pronunțe împotriva lor. Credeți că ei l-ar fi primit? Credeți că l-ar fi înțeles?

Amintiți-vă că nu avea nici o recomandare. Amos era diferit de evangheliștii de astăzi și nu avea nici o recomandare din partea preoților. Ei nici măcar nu știau cine era. Dar acolo era Unul care știa cine era el, era Cel care l-a trimis. Aceasta era tot ce conta pentru Amos, câtă vreme știa de Cine a fost trimis. Mesajul lui trebuia să meargă mai departe, fiindcă era același.

Când a mers în oraș, el nu a avut ca suport un crez denominațional și nu s-a dus la nici o asociație a predicatorilor ca să spună: „Fraților, am fost trimis de la gruparea cutare, de cutare grup religios. Eu aparțin de cutare și cutare.” El nu avea aceasta. Nu avea nici un carnet de membru pentru a arăta că a stat în părtășie cu asociația predicatorilor din țara de unde venea. Nimeni nu i-a sprijinit campania. Nici măcar nu s-a consultat cu cineva în legătură cu aceasta.

Acest bărbat micuț era într-o situație dificilă. Cel mai ușor ar fi fost să se întoarcă înapoi, să-și ia turma de oi și să meargă mai departe de unde a lăsat totul fără să se mai gândească măcar la

aceasta. Dar vedeți voi, el nu avea nici un gând. Nu s-a gândit la nici o legitimație sau carnet de membru, ci s-a gândit la un singur lucru: la Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu îl însărcinase să meargă acolo și să procească. Aceasta făcea diferența. Amos avea Cuvântul Domnului și de aceea nu avea nevoie de nici o recomandare și de nici o susținere din partea cuiva. Singurul lucru de care avea nevoie era să fie în legătură cu Dumnezeu. Aceasta era tot. Ce mai conta altceva cât timp era în voia lui Dumnezeu? Știa că El îl va apăra cât timp mesajul lui era din partea lui Dumnezeu. El trebuia să facă aceasta. Se părea că atunci când va duce mesajul, toți preoții și predicatorii, toți prorocii aceluși timp se vor căi, deoarece toți au văzut starea de păcat și corupția morală în care trăiau, dar când a început să profetească Cuvântul Domnului, a constatat că le era total străin, că nu știau nimic despre El.

Așa se întâmplă și astăzi. Mesajul Domnului este total străin pentru lumea aceasta. Biserica nu știe nimic despre El. Astfel, dacă aud pe cineva care se ridică, vorbește în limbi și aduce o tălmăcire la acea vorbire anunțând că este pe cale să se întâmple un anumit lucru, oamenii își întorc capul și merg mai departe gândindu-se că omul acela este nebun. Dacă văd pe cineva care se ridică în Duhul, procește sau aduce un mesaj din partea Domnului, oamenii din bisericile de astăzi cred că acea persoană și-a pierdut mințile. Este total străin pentru ei deoarece sunt în aceeași stare ca Samaria din zilele lui Amos. Amintiți-vă însă, că atunci când s-au ridicat națiunile și când biserica lui Dumnezeu a ajuns în acea stare, Dumnezeu a ridicat un profet cu Cuvântul Său. Cu siguranță.

În vremea aceea, ei au uitat aceasta, dar au trebuit să-și amintească chiar dacă au căutat prin cărți și nu au găsit pe nimeni cu titlul de „doctor Amos.” Ei ar fi trebuit să știe că „Dumnezeul lui Avraam era în stare să ridice din acele pietre copii sau profeți, ca să aducă Cuvântul Său.” El este Același Dumnezeu și este în stare să facă și astăzi exact ce a făcut atunci. Cu siguranță aceasta ar crea neînțelegeri printre oameni, dar El poate ridica bărbați pe care să-i ungă pentru a aduce Cuvântul Său; poate să pună Cuvântul Său într-un om, să-l trimită în scenă și să dovedească faptul că El este Dumnezeu, iar acel om se va smeri, se va supune lui Dumnezeu și nu se va teme să-L creadă pe Cuvânt. Dumnezeu poate s-o facă și o va face pentru că a promis aceasta.

Astfel, cuvintele Lui au fost dovedite în ziua aceea în fața lor, pentru că tot ceea ce a profetizat Amos s-a împlinit întocmai în timpul vieții acelei generații. Mă întreb dacă noi l-am primi pe Amos dacă ar veni astăzi? Phoenix l-ar primi pe Amos? Dacă de undeva de peste muntele acesta de aici sau dintr-o altă parte a țării, ar veni un bărbat micuț, îmbrăcat cu haine zdrențoase, ar păși aici, i-ar chema pe predicatori și le-ar zice: „Eu am Cuvântul Domnului”, credeți că l-ar primi? Cu siguranță că nu. Prima întrebare care i s-ar pune ar fi: „De care grupare aparții?”

Ce s-ar întâmpla dacă el s-ar întoarce și ar răspunde: „De gruparea cerească.” Mă tem că acest lucru ar fi cam străin pentru noi.

Dar așa s-a întâmplat atunci și probabil s-ar întâmpla și astăzi la fel dacă ar veni Amos în scenă.

De dragul celor spuse, haideți să-l aducem pentru câteva clipe și să vedem ce cred eu că ar face el. Știți ce ar face Amos? Eu cred că nu ar fi de acord cu organizarea noastră. Nu, domnilor! El nu ar fi de acord cu niciuna din doctrinele denominaționale; i-ar condamna pe metodiști, pe baptiști, pe luterani, pe catolici și pe penticostali și n-ar fi de acord cu doctrinele lor. Ar merge direct la temelie fundamentală a Cuvântului și ar porni totul de la Cuvânt; și-ar începe campania sprijinindu-se pe „Așa vorbește Domnul.” Credeți că Phoenix l-ar primi? Credeți că Louisville l-ar primi? Dar New York, Boston, Massachusetts sau California? Nu, domnilor. L-ar arunca în închisoare de îndată ce ar pune mâna pe el. Cu siguranță că ar face-o. Cu siguranță vor face aceasta. Dacă s-ar întoarce cu Cuvântul, sunt sigur că nici o grupare nu ar fi de acord cu el. Nici măcar una nu ar fi de acord cu el pentru că ei trebuie să-și țină tradițiile care sunt în dezacord cu Cuvântul.

Noi trebuie să ținem cont de faptul că Amos era un profet adevărat, iar dacă era un profet trimis de Dumnezeu, ar avea un semn prin care am ști că este un profet: el ar sta numai pe Cuvânt, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu vine la proroc. Știți ce ar face el? Ar condamna această generație. Ar condamna fiecare femeie cu părul tăiat din această țară. Ar condamna fiecare predicator denominațional. Cu siguranță ar face aceasta. Ar condamna fiecare fumător, fiecare femeie care poartă pantaloni scurți sau salopete; i-ar rupe în bucăți. De ce? Pentru că fac ce este împotriva Cuvântului. Așa este.

Credeți că l-ar primi? În nici un caz. Nu l-ar primi pentru că el i-ar condamna pe imoralii bisericii. Și-ar scutura degetul zbârcit în fața predicatorilor și le-ar spune: „Vrei să spui că te numești un slujitor uns al lui Dumnezeu, deși stai la amvon și le permiți femeilor să se îmbrace sexy în fața bărbaților? Deși le lași pe tinere să crească în felul acesta și le permiți bărbaților să fie diaconi în biserică cu toate că se căsătoresc de două sau de trei ori? Vreți să spuneți că sunteți slujitorii Lui, deși vă țineți de doctrinele pe care le aveți în mână și ați pus Cuvântul lui Dumnezeu deoparte?” O, vai! El ar condamna toate acestea și ar rupe în bucăți fiecare seminar făcut de mâna omului.

Ați putea primi un om ca el? Nu! Ei nu l-ar primi. Cu siguranță că nu. L-ar scoate afară din oraș de îndată ce ar putea. S-ar aduna imediat asociația predicatorilor și ar spune: „Trebuie să facem ceva în legătură cu aceasta! Spune-i adunării tale să nu meargă acolo fiindcă nu poate auzi așa ceva!” Nu, nu-l vor primi! Cu nici un chip! Ei nu puteau să-l primească.

Ascultați musturarea lui! O, îmi place aceasta! El le-a spus: „Dumnezeul pe care pretindeți că-L slujiți, vă va nimici!”

El ar spune același lucru și astăzi. Noi, americanii, ne-am învelit în superstiții, în clădiri mari, în mulțimi mari în organizațiile noastre și în popularitate, iar acești predicatori de seminar sunt instruiți să nu spună nimic împotriva acestor lucruri, pentru că dacă o fac vor fi excomunicați din biserică. Cu siguranță, el ar sfârâma toate acestea în bucăți pentru că sunt împotriva Cuvântului. Cu siguranță ar face aceasta, iar într-una din aceste zile, Dumnezeu pe care pretindem că-L slujim, va arde toate acestea până la pământ. El va sfârâma totul. Dacă ar veni astăzi aici, Amos nu și-ar schimba deloc cuvintele. Stați în spatele Cuvântului! Oh! Ce? Ascultați ce le-a spus atunci: „Dumnezeu v-a iubit, v-a adus aici și v-a făcut un popor ales.”

Mi-aș dori să-l aud odată într-o biserică penticostală. Poate dacă veți crede că este Amos, vă veți da jos din spatele meu. El nu vă va vorbi cu milă, ci va condamna totul și v-ar spune că ați căzut din Cuvânt.

Dumnezeu v-a scos afară din aceste morgi făcute de om. Cu cincizeci de ani în urmă, părinții voștri au ieșit afară din aceste sisteme organizate care au adus lumea în mijlocul vostru. Da, Dumnezeu a trimis îndurarea Sa și v-a scos afară, departe de păcatul și de celelalte lucruri lumești care erau în biserică. Dar acum v-ați întors înapoi, așa cum a făcut și Samaria. Dumnezeu i-a scos din acele țări, dar ei s-au întors înapoi și au făcut o alianță cu ei, așa cum suntem și noi astăzi, și au încercat să concureze cu acele mari biserici denominaționale. Noi construim școli mai mari, dar nu avem nevoie de ele. Desigur, nu am nimic împotriva lor, dar de fiecare dată când se ridică un fondator sau un lider, el va face bine, dar de îndată ce pleacă, ei vor construi o organizație peste munca lor. Apoi aduc acolo un grup de Rickies și de Elviși și primul lucru pe care îl fac este să amestece totul pentru a-l face să fie în favoarea lor. Apoi vine cineva care încearcă să injecteze altceva deoarece el este un mare student intelectual, ieșit de la Harvard sau din altă parte. Și ce face? Introduce aceasta, scoate afară aceea și spune că aceasta nu înseamnă asta sau asta, și astfel, te trezești din nou în aceeași mocirlă. Da. Dacă ar fi aici Amos, ar condamna totul. El nu și-ar construi campania ținând cont de numărul bisericilor care l-ar sprijini și nu și-ar zidi niciodată biserica pe anumite organizații sau pe anumite învățături sectante ale unei biserici. Dimpotrivă, și-ar construi Campania pe „Așa vorbește Domnul”, iar Dumnezeu l-ar sprijini așa cum a făcut-o întotdeauna și ar dovedi că are dreptate. El a spus: „În biserica voastră sunt probleme și dezordine!”

Ce ar spune el astăzi, când Cuvântul Domnului este în fața noastră? Ar veni cu 2Timotei 3.2-5, unde scrie: *„Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie; fără dragoste firească, neînduplecați,*

clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine; vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” Credeți că un profet s-ar ridica și ar ocoli această profecie?

El ar spune: „Se împlinește sub ochii voștri, chiar astăzi!” Biserica a devenit formală. El ar aduce la cunoștința voastră cuvintele lui Dumnezeu. Dacă s-ar ridica Amos în scenă, v-ar reaminti ceea ce a spus Dumnezeu că va face astăzi. Și nu numai că ar spune, ci Dumnezeu ar dovedi prin el ceea ce a făgăduit că va face astăzi. El ar face aceasta cu siguranță, pentru că a făcut-o întotdeauna. Cu siguranță. Dar noi nu l-am primi pe Amos, dacă s-ar ridica din nou.

„...doar o formă de evlavie.” Vă ridicați acolo în coruri și îmbrăcați robe lungi când cântați în acele coruri; ziua cântați ca îngerii, iar noaptea dansați ca diavolii. Așa este. Vedeți? Acesta este adevărul. Unii se îmbracă cu robe înflorate ca să arate ca niște ființe angelice, dar se ridică și neagă Cuvântul așa cum o face fiecare duh rău. „Având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” Merg și vorbesc despre botezul Duhului Sfânt, dar El nu mai este în biserică. Înțelegeți? De ce? El a trebuit să facă aceasta, dar ei se ridică în biserici și-i lasă pe membri să joace rock în pivnițe.

Cu puțin timp în urmă am stat la un hotel, iar peste drum i-am văzut pe tinerii unei biserici care aproape că-și rupeau picioarele jucând acel twist. A fost dizgrațios să văd așa ceva. Fetele acelea stăteau acolo și dansau până seara. Toți erau membrii unei biserici, cântau în corul bisericii și învățau la școala duminicală. Nimeni altul decât diavolul era profesorul lor de dans pe acel ring, în acest sistem construit de om și numit religie. Cu siguranță. Un profet adevărat ar trimite totul în fumul iadului de unde provine. Cu siguranță.

Credeți că Amos ar putea să stea pe platformă, să predice Evanghelia și să privească niște femei cu părul tăiat fără să le condamne? Credeți că ar cita Isaia 5 și 1Corinteni 14? O, oare nu ar tuna el aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Cu siguranță ar face aceasta. Mergeți pe străzi și priviți-le pe aceste femei cu hainele lor micuțe; sunt atât de strâmte pe ele încât li se vede pielea. Pășesc mărunț, provocator și se aude zornăitul podoabelor lor, și credeți că un om al Dumnezeu ar sta la amvon fără să condamne totul? („Amin”). Despre aceste lucruri se vorbește foarte rar de la amvon, dar ele se întâmplă și în bisericile penticostale. Așa este. Nu ar fi nici o diferență pentru Amos. El ar fi unul dintre cei care ar spune-o. Nu s-ar teme pentru că a fost unsul Domnului, iar dacă Îl are pe „Așa vorbește Domnul,” are Cuvântul lui Dumnezeu.

Amos nu a venit în Samaria ca să admire strălucirea ei, nici ca să numere organizațiile de acolo sau numărul membrilor lor.

Așa cum am spus aseară, se pare că întreaga biserică de astăzi este construită pe „numere,

numere”, fiecare încercând s-o depășească pe cealaltă. „Număr.” Dar Dumnezeu nu numără membrii unei biserici, ci numără caracterele. El caută caracterul, caută pe cineva pe care Își poate pune mâinile, pe cineva care să-L urmeze necondiționat. Așa cum am spus, tot anul am avut o mulțime de „decizii.” Acestea sunt pietrele, mărturiile. La ce ar fi bună o piatră dacă nu ar fi și un cioplitor care să aibă Cuvântul lui Dumnezeu pentru a o ciopli astfel încât să iasă la suprafață un fiu sau o fiică de Dumnezeu, pe care să-i pună în biserică, acolo unde le este locul? Piatra folosită în zidirea clădirii trebuie să fie tăiată și să i se dea forma potrivită.

Astfel, astăzi avem nevoie de bărbați unși, ca Amos, care să poată tăia lumea de la acea femeie și să facă din ea o fiică de Dumnezeu, să taie lumea de la acel bărbat. Nu contează câți oameni l-ar arunca afară, el va sta neclintit pe „Așa vorbește Domnul.” Da.

Dar eu cred că noi nu l-am primi pe Amos. Ce credeți că ar face Amos dacă ar intra într-o biserică penticostală de astăzi, care pretinde că este condusă de Duhul Sfânt? Mă întreb. (Adunarea spune: „Amin”). Noi putem vorbi despre baptiști, despre metodiști, despre luterani, etc., dar ce se întâmplă când vine vorba despre propria noastră ușă murdară? Ne-am îndepărtat de Cuvântul lui Dumnezeu. Undeva, ceva a mers greșit. Așa este. Da. Ei au venit, au făcut aceste lucruri diferite: au dansat în Duhul, iar uneori au vorbit chiar și în limbi, și au pretins că sunt conduși de Duhul Sfânt.

Eu cred în vorbirea în limbi; cred în dansul în Duhul și cred în strigare, dar în spatele tuturor acestor lucruri există ceva mai mult. Așa este. Dar ce se întâmplă? Voi faceți aceste lucruri și negați Cuvântul, aceasta dovedind că undeva este ceva în neregulă, că aveți un duh greșit. Dumnezeu nu-Și conduce poporul la astfel de lucruri. Nu. El nu face aceasta, de aceea cred că este vremea să mai iasă o partidă, ca partida de ceai de la Boston, să zicem așa. Biserica are nevoie de una; ea are nevoie de o curățire adevărată.

În zilele Ioanei d’Arc, biserica catolică a ignorat faptul că ea era o sfântă care avea vedenii, o femeie umplută cu Duhul Sfânt, și că Dumnezeu a folosit-o. Ei au crezut că ea era o vrăjitoare și au ars-o pe rug ca pe o vrăjitoare. Știți aceasta. Preoții catolici au făcut aceasta. Apoi, după sute de ani, au recunoscut că ea a fost o sfântă, așa că au trebuit s-o canonizeze. Dar pentru aceasta au trebuit să dea și o pedeapsă. Astfel, au dezgropat trupurile preoților care au ars-o și le-au aruncat în râu. Vedeți, a trecut pe lângă ei. Ei nu au văzut cine era ea, și cam la fel s-a întâmplat cu sfântul Patrik și cu mulți alții.

Nu-i de mirare că Isus a spus: „Voi împodobiți și curățiți mormintele sfinților, dar chiar voi sunteți cei care i-ați pus acolo.” Așa este. Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este un Amos care să ne aducă Cuvântul Domnului înapoi. Cu siguranță.

Afirmațiile noastre sau alte lucruri nu înseamnă nimic dacă Duhul nu este acolo pentru a răspunde la ele. Dacă viețile noastre nu sunt compatibile cu afirmațiile noastre, înseamnă că ceva nu este în ordine.

Ioana d'Arc a condus Franța la o revoluție. Ei aveau nevoie de aceasta, aveau nevoie de o revoluție, iar ea a condus-o. Dar după revoluție, au avut nevoie de o contrarevoluție pentru a întări lucrurile pentru care se revoltaseră.

Eu spun că biserica pentecostală este cea mai aproape de Biblie astăzi. Dacă nu ar fi așa, eu aș fi în alta. Așa este. Nu aș sta aici să-mi pierd timpul vorbind cu pentecostalii. Dar este nevoie ca ei să se unească și să se despartă de tradiții, iar după aceea avem nevoie de o contrarevoluție. Noi nu avem nevoie de o teorie pentecostală, ci de o curățire printre pentecostali.

Dumnezeu este sfânt, iar cei care trăiesc alături de El trebuie să fie sfinți. El este un Dumnezeu sfânt, iar Biblia spune că nici un om nu Îl va vedea pe Dumnezeu fără sfințire. Este adevărul. Viața Lui este sfântă, iar dacă Viața Lui este în tine, te face sfânt. Fără Ea, nu-L vei vedea niciodată pe Dumnezeu. Priviți în ce direcție se îndreaptă ea.

Noi suntem cum era Israelul în zilele lui Amos. Israelul credea că totul este în ordine pentru că prosperau, le mergea bine. Aveau o alianță cu popoarele din jur. Guvernul avea o alianță cu predicatorii, cu preoții și cu profeții, și toți credeau că aceasta era bine; credeau că Îl mulțumesc pe Dumnezeu, dar au avut un bărbat care s-a ridicat și i-a adus înapoi la Cuvânt. Așa este.

Aceasta este greșeala noastră: privim la prosperitate, dar prosperitatea nu este un semn al binecuvântării spirituale. Nici măcar un pic. Dimpotrivă, uneori este un obstacol. Vă amintiți ce a spus Domnul despre Israel? „Când ați fost mici, când nu ați avut nimic, când zăceați în propriul vostru sânge pe câmp, nimeni nu v-a curățit, dar Eu M-am îndurat de voi. Atunci voi M-ați slujit. Dar când ați crescut și ați crezut că sunteți în ordine și la adăpost, M-ați părăsit.” Întotdeauna au făcut așa.

Așa cum am spus la micul dejun al oamenilor de afaceri, Ozia a fost un om mare. El s-a ținut de Dumnezeu, dar într-o zi, după ce Dumnezeu l-a întărit... El a fost un mare exemplu pentru prorocul Isaia, dar când a devenit mai puternic și națiunile au început să se teamă de el, și-a construit propriile ziduri și a început să adune lucruri strălucitoare. A devenit plin de sine și a început să privească la măreția lui. Apoi a încercat să ia locul predicatorului, iar Domnul l-a lovit cu lepră și a murit lepros. Vedeți? Noi nu vrem să devenim îngâmfați în inimile noastre.

Uneori când vedem că organizațiile noastre prosperă, spunem: „Noi suntem o grupare mare! Suntem cel mai mare grup pentecostal și avem mai mulți membri decât toți!” Sau: „Nu poți

ajunge în cer dacă nu aparții de gruparea noastră,” sau ceva de felul acesta. Dar dacă o iei pe calea aceasta, te-ai separat de Cuvântul lui Dumnezeu. Așa este. Amintește-ți că pătura este destul de mare ca să-l iei și pe fratele tău. Ia-l înăuntru! Așa este.

O, cum avem nevoie astăzi de o chemare înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! Națiunea noastră are nevoie de o chemare înapoi. Într-una din seri voi aduce o acuzație, dar trebuie să aștept până când îi voi avea pe toți predicatorii împreună. Da, vreau să acuz această generație de sângele lui Isus Hristos și vă voi dovedi că este vinovată. Înțelegeți? Poate voi fi nevoit să merg undeva ca să fac aceasta, sau poate voi lua micul dejun cu predicatorii. Cu ajutorul Domnului, vreau să vă arăt că noi mergem într-o direcție greșită, de aceea trebuie să ne întoarcem înapoi. Nu există altă cale decât să ne întoarcem înapoi. Așa este. Priviți la națiunea noastră. Priviți la ceea ce încercăm să facem; este același lucru care s-a întâmplat în epoca întunecoasă: unirea bisericii cu statul. Priviți la unirea bisericilor, la Consiliul Mondial al Bisericilor. Toate bisericile intră în acest Consiliu deoarece cred că aceasta este voia lui Dumnezeu, dar adevărul este că ei fac aceasta pentru că nu cunosc Cuvântul lui Dumnezeu. Profetul a spus mai dinainte că vor face aceasta: *„...a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei... și „i s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească...”* (Apocalipsa 13.14-15).

O, credeți că dacă Amos ar fi în seara aceasta aici, în Phoenix, ar sta la amvon și nu ar spune nimic despre aceasta? Nu cred că el ar fi împotriva noastră, a fraților, dar ar fi împotriva sistemului care ne îndepărtează de Cuvântul lui Dumnezeu. El ar face aceasta cu siguranță. Cuvântul spune: *„Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?”* (Amos 3.3). Vedeți? Domnul a spus aceasta: *„Cum pot merge doi oameni împreună, fără să se învoiască?”*

Cum vom accepta noi, grupările pentecostale, intrarea în Consiliul Mondial al Bisericilor, când mai mult de jumătate dintre ei neagă nașterea din fecioară? Cred că nouăzeci și nouă la sută dintre ei neagă vindecarea divină; neagă principiile Bibliei; neagă vorbirea în limbi. Doar gruparea pentecostală acceptă aceasta. Cum să ne unim cu ei? Cum vom putea fi una cu ei? Cum vom merge pe drum cu ei dacă nu suntem învoiți? Cum vom face aceasta? Ca să putem merge cu ei, trebuie să negăm credința evanghelică pe care o avem, principiile fundamentale ale Bibliei.

Vă spun: Dumnezeu îl cheamă pe om; el te-a chemat pe tine, ca individ, ca să stai cu Cuvântul Său și ca să stai cu El.

Cum ar putea Dumnezeu să Se învoiască la drum cu ei când crezurile lor, făcute prin înțelepciunea lor, neagă Cuvântul Său? Când un om acceptă doctrina, crezul unui grup de oameni și neagă Cuvântul, îl îndepărtează pe Dumnezeu de el. Dumnezeu este sfânt, iar Biblia spune că El veghează asupra Cuvântului Său ca să-L dovedească. Dar cum își poate dovedi

Cuvântul dacă nu este acolo? (Adunarea spune: „Amin”). De aceea avem membri și nu copii de Dumnezeu. De aceea avem un crez și nu Cuvântul.

Lumea caută un super-om. Ei caută pe cineva care să-i lase să se numească creștini și să trăiască cum vor. Femeile vor să se comporte ca cele de la Hollywood și să afirme în continuare că au Duhul Sfânt. Predicatorii vor să construiască cele mai mari biserici și să aibă diaconi care s-au căsătorit de mai multe ori. Ei vor să facă aceste lucruri, să se îmbrace cum vor și apoi numesc aceasta emanciparea femeilor.

Credeți că Amos ar tolera aceasta? Nu! Nu ar face așa ceva. Credeți că Amos ar sta liniștit, s-ar întâlni cu episcopii și cu alți bărbați din această ierarhie și ar spune: „Cred că ați făcut un lucru măreț, fraților!”? Nicidecum! Ci le-ar spune: Trădătorilor! Vânzătorilor! Voi negați credința!” El ar spune aceleași cuvinte pe care le-a spus Mica în ziua când a stat în fața celor patru sute de proroci evrei ai lui Ahab.

Ei au spus: „Acolo unde sunt o mulțime de sfătuitori, este siguranță!” Depinde unde vrei să aplici aceasta.

Eu pot spune: „Iuda a mers și s-a spânzurat,” și să adaug: „Fă și tu așa!” Vedeți, nu se aplică aici.

Și nu se aplică nici zicala: „Acolo unde sunt o mulțime de sfătuitori, este siguranță!” Biserica catolică are această zicală, dar siguranța este numai în Cuvântul lui Dumnezeu.

Biblia spune: *„Cuvântul Domnului este un turn de scăpare pentru noi. Cei drepti fug acolo și sunt în siguranță.”* Acesta este singurul loc sigur pe care îl cunosc eu. Și profeții au crezut aceasta. Astfel, când a murit, mormântul lui Iov a fost pus în pământul făgăduit. Avraam a cumpărat o bucată de pământ în apropierea mormântului lui Iov, ca să fie îngropat și el acolo. Ce a făcut el? S-a uitat la acest profet deoarece a știut că a fost un om al lui Dumnezeu și la cuvintele pe care le-a spus:

„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.” (Iov 19.25-26). Da. Avraam a știut aceasta, de aceea a îngropat-o și pe Sara acolo, iar când a murit, a fost pus și el acolo. Când a murit Isaac, a fost îngropat acolo. Isaac l-a născut pe Iacov, iar Iacov a murit în Egipt. Dar înainte de a muri, l-a chemat pe fiul său care era profet, pe Iosif. El știa că era un profet, un om duhovnicesc, deoarece tălmăcea vise și avea vedenii care se împlineau de fiecare dată. Astfel, Iacov a zis: „Vino aici, Iosif, fiul meu profet. Pune-ți

mâna pe șoldul meu pe care Dumnezeu cel Atotputernic l-a lovit în urmă cu câțiva ani, când mi-a schimbat numele din „Înșelător” în „Prințul lui Dumnezeu.” Pune-ți mâna aici și jură pe acest Dumnezeu că nu mă vei îngropa aici, în Egipt!” De ce cerea aceasta? Ce importanță avea unde urma să fie îngropat? Mai conta aceasta? Așa spun oamenii de astăzi: „Ce mai contează? Care este diferența?” Luăm un grup de oameni, îi aducem în biserică pentru a deveni membri, apoi îi punem în stradă. Uneori îi faci de două ori fiii iadului, mai răi decât erau atunci când se aflau pe stradă. Așa este. Mai contează?

Când era pe patul morții, Iosif a spus: „Dumnezeu vă va cerceta într-o zi...” Fiind profet, el a putut spune: „Dumnezeu vă va vizita. Să nu lăsați oasele mele aici, ci să le duceți în pământul făgăduit!” De ce? El știa că primele roade ale învierii se vor ridica din pământul făgăduit. Așa este.

Biblia spune că după moartea Sa, Isus S-a ridicat din morți în dimineața de Paști și atunci: *„mormintele s-au deschis, și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat.*

Ei au ieșit din morminte... și s-au arătat multora.” (Matei 27.52-53). Cine erau aceia? Avraam, Isaac, Iacov, Iosif, etc. De ce? Pentru că erau în locul potrivit. Acesta este motivul pentru care vă spun că contează. Să nu mă îngropați într-o biserică metodistă, baptistă sau oricare ar fi aceea, ci îngropați-mă în Isus, pentru că *„toți cei ce sunt în Hristos Isus, vor fi aduși de Dumnezeu atunci când va veni El.”* Vedeți? Aceasta contează, face diferența. Ce siguranță ne dă aceasta! Nu lăsați pe nimeni să vă spună: „Pentru că te-ai alăturat bisericii...”

Amos nu ar fi de acord cu aceasta, ci ar spune: „Dumnezeul pe care ziceți că-L slujiți...”

Eu vă spun aceasta în Numele Domnului: Dumnezeu pe care națiunea aceasta ar trebui să-L reprezinte, o va nimici! El va distruge aceste biserici.

Dumnezeul cerului va trimite jos mânia Lui de judecată și va nimici aceste biserici. Amintiți-vă că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Nimeni nu poate să se alătore Bisericii. Tu te poți alătura unui grup, dar nu Bisericii. În Biserică te naști. Înțelegeți? Te alături grupării metodiste, baptiste, catolice, penticostale, etc., dar în Biserica Dumnezeului celui viu te naști. Aceasta este Biserica după care va veni El. Așadar, noi avem grupări, nu biserici. Oricine se poate aduna în acea grupare: fățarnici, etc., dar vreau să vă spun ceva: conform Cuvântului, în Biserica Dumnezeului celui Viu nu există nici un fățarnic. Acolo nu există nimic altceva decât sfinți.

Membrii pot adera. Credeți că Amos nu ar condamna aceasta? Ar scutura totul până la temelie. Cu siguranță ar face aceasta. Priviți! Când Israelul era în călătorie spre țara făgăduită, condus de Duhul Sfânt, înaintea lor mergea Stâlpul de Foc și erau urmați de Stânca lovită. Și iată că l-a

întălnit pe Moab care era fratele lui. Amintiți-vă că Moab era parte din Israel, deoarece se trăgea dintr-un evreu, din fiul fiicei lui Lot.

Priviți-l pe preotul Balaam, care a venit acolo, a zidit un altar și a adus aceeași jertfă ca și Israel, fiind cât se poate de fundamentalist. Vedeți? Era un bărbat renumit. Împăratul stătea de partea lui și la fel preoții, prinții și famenii.

Dar lângă Moise stătea Unul pe care Balaam nu L-a văzut. Este Același care a stat și lângă Amos, adică Cel ce va sta cu fiecare persoană care este în seara aceasta aici și care va sta lângă Dumnezeu și lângă dreptatea Lui. Nu cotează câți monarhi sunt acolo! Nu are nici o legătură cu aceasta. Ei nu vor putea blestema niciodată ceea ce a binecuvântat Dumnezeu. De ce? Pentru că este o Sămânță vie, este Cuvântul lui Dumnezeu și va crește până la desăvârșire. Oh, sunt semnele Dumnezeului celui Viu! Se părea că Israel a făcut ceva greșit acolo, dar moabiții nu au văzut acea Stâncă și nici ispășirea făcută pentru Israel. Dumnezeu era cu ei. De unde știm aceasta? El vindeca bolnavii, făcea semne mari și minuni, iar Stâlpul de Foc era deasupra lor. Vedeți? Moise urma Stâlpul de Foc, iar copiii lui Israel îl urmau pe Moise. Ei se îndreptau spre țara făgăduită și nu exista nimic să-i poată opri. Amin.

Oh, nu ar fi ușor ca aceasta să se repete și astăzi, dacă Dumnezeu ar lua pe cineva în mâna Lui, sub controlul Lui? Stâlpul de Foc este încă viu; El este încă Același ieri, azi și în veci, și Cuvântul trăiește încă.

Doamne, trimite-ne un Amos care să stea pe Adevăr și să scuture aceste lucruri!

Voi ziceți: „Ce rezultate crezi că ar avea el?”

El ar avea rezultatele pe care le-a rânduit Dumnezeu pentru astăzi. Aceasta este ceea ce ar primi. *„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...”* Da.

Mica a stat înaintea lui Ahab și Ahab l-a urât. Toată adunarea a fost împotriva lui și noi știm că și ei au avut o inspirație, dar inspirația lor nu a fost în concordanță cu Cuvântul. Cred că Amos s-a lovit de același lucru.

Preoții au pășit în stradă și au zis: „Așteaptă o clipă! Arată-ne recomandările tale. De la ce școală vii și de pe care linie? Cine te-a făcut preot?”

„Eu am fost trimis de Dumnezeu.”

„De la care școală vii?”

„De la laHVeH Dumnezeu și Îl am pe „Așa vorbește Domnul!”

L-ar asculta ei? Cu siguranță că nu! Ei n-ar vrea să-l asculte pe acest bărbat, ci ar spune:

„Și eu am inspirație. Aparțin mării biserici a fariseilor de aici. Priviți cum ne-a binecuvântat Dumnezeu: am zidit temple și am pus înăuntru altare de aur. O, și jertfele noastre misionare sunt mai mari decât în toate bisericile din Iudeea. Facem toate aceste lucruri, iar membrii noștri sunt buni plătitori.”

Cu toate acestea, Amos a stat acolo și a spus: „Dumnezeul pe care spuneți că-L slujiți, vă va distruge!” Și s-a întâmplat întocmai.

Eu nu condamn programele misionare și nici bisericile mari, dar problema este că ochii oamenilor sunt luați de acestea și nu mai sunt pe Cuvânt. Astfel, te lași condus de lucrurile acelea și la un moment dat vezi că începi să aluneci. Întoarceți-vă la Cuvânt! Nu vă îndepărtați de El! Oh, câtă nevoie avem de un strigăt din pustie! Acesta este adevărul. Cu siguranță. Oamenii vor să raționeze, dar rațiunea este cea care a distrus părtășia ființei umane cu Creatorul ei. Acest lucru s-a întâmplat atunci când Satan a introdus programul rațiunii împotriva Cuvântului. Și totul suna foarte logic. Ce i-a putut spune Satan, Evei, când Dumnezeu i-a baricadat cu Cuvântul Său?

Singurul lucru pe care L-a dat Dumnezeu poporului Său, ca să-l apere împotriva vrăjmașului, a fost Cuvântul. El nu ne-a dat niciodată un crez; nu ne-a dat niciodată nimic altceva decât Cuvântul Său. Aceasta este tot. Dumnezeu este infinit, omniprezent și neschimbător. El nu Se poate schimba. Planul Său este desăvârșit și nu trebuie să-l schimbe niciodată.

Atunci când omul a păcătuit și a deschis acea mare prăpastie între el și Dumnezeu, nelăsând nici o cale de întoarcere înapoi, prin marea Sa milă și îndurare, Dumnezeu a acceptat un înlocuitor. Numai Dumnezeu, care este plin de milă și îndurare, a putut face aceasta. El a acceptat un înlocuitor, iar acesta a fost sângele. Acesta este singurul loc în care omul poate avea din nou părtășie cu Dumnezeu: sub sângele vărsat. Nu a existat nici un timp în care omul să aibă părtășie cu Dumnezeu fără să fie sub sânge. Este atât de adevărat! Acesta este singurul loc de întâlnire și de părtășie.

Dar Eva a lăsat garda jos și a început să raționeze. Satana i-a spus: „Tu nu ai fost la școală și nu știi, dar eu sunt profesorul seminarului de acolo!” Este propriul lui seminar. „Și îți spun că am învățat o mulțime de lucruri acolo. Am învățat că Dumnezeu este bun și că nu are pretenția ca tu să faci tot ceea ce a scris El acolo. El nu are aceste așteptări.”

„Da,” a spus ea, „dar Domnul Dumnezeu a spus...”

Ea ar fi fost o bună predicatoră dacă ar fi stat pe Cuvânt. Dar așa, este condamnată să stea departe de aceasta. Înțelegeți? Țineți-o departe de aceasta! Ce ar spune Mica despre acest lucru? Mi-ar plăcea să-l aud predicând pentru cinci minute și să-i înregistrez mesajul. L-aș pune pe casetă ca să fie ascultat de toată lumea, apoi nu aș mai spune nimic despre el. Vedeți? Da, domnilor, el l-ar condamna.

Observați ce a spus Eva. Satan a putut face aceasta cu ea, dar nu l-a putut amăgi pe Adam. Deci el i-a spus Evei: „Tu știi aceasta. Știi că Dumnezeu este prea bun ca să te rănească. Cu siguranță nu vei muri! Știi că El este un Dumnezeu bun.”

Auzim aceasta atât de mult astăzi. El este într-adevăr un Dumnezeu bun, dar pentru a fi bun trebuie să fie și drept. Aceasta Îl face bun. El nu este nehotărât; El este Dumnezeu.

Satan a spus: „Dumnezeu este prea bun ca să-ți facă rău.” Și a continuat: „O, tu vei fi înțeleaptă! Vei avea educație, vei fi deșteaptă și înțeleaptă, și vei ști lucruri pe care nu le știi acum.” Înțelegeți? Dar ea trebuia să știe un singur lucru, iar acesta era Cuvântul. Nu trebuie să aveți o diplomă de licență, un doctorat sau altceva, ci trebuie să știți doar Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar și cel mai umil copil poate să-L citească, să-L cunoască și să-L știe.

Dar ei au raționat, și ce au obținut? Chiar acolo a avut loc ruptura. În clipa aceea, Satan a știut că a învins rasa umană; iar de atunci a învins-o de fiecare dată.

De aceea a venit Amos. Pentru că popularitatea, părerile oamenilor, marii președinți și marii împărați au adus prosperitatea. Oamenii și-ar vinde viața pentru o farfurie de linte, așa cum a făcut Esau. Nu vreau să rănesc pe nimeni, ci încerc să vă prezint adevărul.

Voi, democrații, v-ați vândut, nu demult, dreptul de întâi născuți. Așa este. Eu nu sunt republican, ci sunt creștin, dar frate, ce rușine! Au instalat o mașinărie defectă pentru voturi. Aceasta este ceea ce și-a dorit America. Ei au ce au vrut, pentru că de obicei El îți dă ceea ce-ți dorești.

Doamne, dă-mi Cuvântul Tău! Aceasta este ceea ce-mi doresc. *„Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.”* (Psalmul 119.11).

O, alții raționează, dar Amos nu a putut face aceasta deoarece el era un profet și Cuvântul vine la profet. La fel este și astăzi! Lasă-L pe Duhul Sfânt să interpreteze Cuvântul confirmându-L în viața ta.

Aceasta i-a spus și Ieremia prorocului Hanania: „Când cineva prorocește și ceea ce spune acel profet se împlinește, veți ști că a spus adevărul.”

Ce credeți că ar face Amos dacă ar fi aici? El ar sta cu Cuvântul. Ne-ar spune ceea ce am fost învățați de la întemeierea Cuvântului original al lui Dumnezeu; ne-ar spune că suntem foarte departe de biserica primară de la Rusalii. Aceasta este ceea ce ne-ar putea spune nouă. Dar ce le-ar spune denominațiunilor? O, el ar muștra bisericile pentru imoralitatea lor, pentru că au acceptat niște crezuri în locul Cuvântului, pentru că s-au alăturat unei biserici și nu s-au născut în ea.

Frate și soră, dacă te naști cu adevărat din nou, atunci comportamentul tău este diferit. Dacă Duhul Sfânt este în tine, vei sta cu Cuvântul, pentru că El Se hrănește numai cu Cuvântul. Isus a spus: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt...”* Nu cu o parte din Cuvânt, *„...ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Amos a fost un profet, și fiind profet, el ar vedea aceste lucruri în noi.

Voi încheia imediat, dar aș vrea ca aceste cuvinte să rămână întipărite în mintea voastră. Eu le spun, dar Duhul Sfânt le întipărește acolo. Vreau să vă întreb ceva: Dacă Amos ar veni în seara aceasta aici și ar sta pe podium, dacă s-ar plimba în sus și-n jos pe străzile orașului Phoenix, ar vedea în noi, în afacerile națiunii noastre și în bisericile noastre de astăzi, același lucru pe care l-a văzut în Samaria? Da, ar vedea o imoralitate totală din pricina îndepărtării de Cuvântul lui Dumnezeu. Ar vedea un grup foarte religios, dar imoral. Ar vedea decăderea socială și morală a oamenilor, a națiunii, ar vedea decăderea morală față de Cuvânt. Ar vedea curvia din biserică, fiindcă este atât curvie spirituală, cât și curvie fizică. Ar arăta cum au luat crezurile oamenilor și le-au acceptat în locul Cuvântului, aceasta fiind de fapt curvie spirituală față de Cuvânt. Apocalipsa 17 vorbește despre această curvă care a păcătuit: *„...cu ea au curvit împărații pământului, și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei.”* (Apocalipsa 17.2). Vedeți? Este complet diferit. El ar vedea decăderea morală.

Cu toate acestea, Amos nu a condamnat guvernarea. Pe tot parcursul cărții sale, el nu a condamnat deloc guvernarea, ci i-a condamnat pe oameni pentru că au ales un asemenea guvern. Oh, aș putea...

Sunteți obosiți? (Adunarea spune: „Nu!”). Atunci voi mai continua puțin.

Nu condamnați conducerea, fiindcă ea nu poate construi o casă pe stâncă atunci când oamenii au votat pentru nisip. Oamenii vor aceasta. Eu spun de multe ori unele lucruri de la amvon, deși știu că frații mei sunt în audiență. Ei sunt predicatori, sunt oameni buni, iar eu mă retrag într-un

colț și vorbesc cu ei, fiindcă este de datoria mea să le spun și lor aceste lucruri pe care le știu. Dar ei îmi spun: „Frate Branham, știu că ai dreptate, dar dacă aș face aceasta, biserica m-ar părăsi.” Înțelegeți? Este ceea ce doriți. Aceștia sunt oamenii. Credeți că aș putea să ridic o clădire aici și să vând pantofii aceștia moderni doamnelor de astăzi? Probabil că într-o pereche de pantofi se pune mai multă piele decât în pantofii din alt magazin, dar dacă i-aș vinde pentru cincizeci de cenți, probabil aș muri de foame. De ce? Pentru că nu-i doriți. Dacă le-aș vinde femeilor de astăzi, acele fuste de modă veche, credeți că le-ar cumpăra? Cu siguranță că nu. Ele vor ceva care să se muleze pe ele, ca să arate ca pielea trasă pe un crenvurști. Vedeți? Ele doresc ca hainele pe care le poartă să fie strâmte. La cinci sau șase grade, ele ies pe stradă cu haine strâmte, cu o pereche de pantofi cu toc și cu capul dezvelit. Eu nu spun aceasta în glumă, pentru că aici nu este un loc de spus glume. Acesta este adevărul. Eu nu am educație, acesta fiind singurul fel în care mă pot exprima ca să știți despre ce vorbesc. Înțelegeți? Este adevărul. Ele nu ar cumpăra acele fuste demodate.

Aseară a venit pe platformă o indiană micuță. S-a întâmplat în biserica fratelui Groomer. Când am văzut-o, am vrut să-i strâng mâna pentru că purta o rochie ca acelea pe care obișnuia să le poarte și mama mea. Privind-o, m-am gândit: „Binecuvântată să fie inima ta, doamnă.” Iar Domnul a vindecat-o încă înainte să ajungă la mine. Vedeți? M-am gândit: „Mai bine stau cuminte și aștept până când vine momentul potrivit.” Și El era acolo.

Voi nu ați putea vinde rochiile acelea. Pe câteva le-ați putea vinde la acele femei indiene, dar nu prea multe, deoarece au început să se emancipeze și ele. Aveți prea multe programe TV.

Copiii voștri ies în lume, învață în acele școli moderne, cu acele profesoare și acele lucruri fără sens. Mai bine nu ați mai merge, ci v-ați întoarce la viața aceea primitivă, să păziți turmele, cum era pe vremuri.

Misionarii s-au dus în Africa și i-au învățat pe băștinași să citească, să scrie și să calculeze. Oamenii din acele triburi știu despre morală mai mult decât i-ar putea învăța creștinătatea vreodată. Așa este. În tribul Zulu, dacă o fată nu așteaptă o anumită vârstă pentru a se căsători sau dacă nu o ia nimeni de soție până la acea vârstă, trebuie să părăsească tribul. Ea nu mai este o membră a tribului. Nu, domnilor. Iar când se căsătorește, este controlată dacă este virgină. Dacă este găsită vinovată, trebuie să spună cine este bărbatul cu care a făcut-o și sunt omorâți amândoi. Printre noi am avea o mulțime de femei și bărbați care ar trebui uciși pentru aceasta, nu credeți? Cu siguranță. Problema este că tu ești mort oricum, dar nu știi aceasta. Înțelegeți?

Dar ce fac acești misionari? Îi iau deoparte și îi învață, apoi îi găsești pe stradă. Ei au păcatele

lor, dar de când s-au întâlnit cu omul alb, au păcătuit mai mult și au devenit de zece ori mai mult copiii iadului decât au fost înainte. Singurul lucru de care au nevoie pentru a sta unde sunt, este Hristos. Așa este.

Așa s-a întâmplat și cu indienii americani. Dacă îmi pare rău pentru cineva din națiunea aceasta, este pentru acești indieni. Cu siguranță totul a ieșit rău pentru ei. Eu sunt un singur om, dar sunt alături de ei. Da, domnilor. Dacă Domnul mă va chema vreodată de pe câmpul misiunii, dacă mesajul meu se va termina și mă va mai lăsa să trăiesc, aș vrea să merg la indieni.

Deci vedem ce ar face Amos când ar face chemarea afară. Tot sistemul nostru ar fi condamnat. Guvernarea nu poate fi zidită pe o stâncă, dacă națiunea a votat nisipul. Cum vă veți zidi biserica pe stâncă? Cum poate sta predicatorul la amvon și să predice Stânca, să o construiască pe fundamentul întregii Evanghelii, când audiența lui, cei câțiva oameni de acolo, l-ar da afară? Eu îl condamn pe predicator pentru că nu a avut curajul și Duhul lui Dumnezeu, ca să închidă ușa și să spună: „Găsiți-vă pe altcineva care este de acord cu aceste lucruri, pentru că eu nu sunt de acord cu ele!” Eu îl admir sincer pe predicatorul care are curajul să facă aceasta.

Dar când un om uns al lui Dumnezeu încearcă să le aducă Cuvântul, dar ei Îl resping și nu se aliniază cu El, asupra acelei biserici se va abate nenorocirea. Așa este. Cum va avea el o biserică în care să se poată manifesta cele nouă daruri, dacă biserica nici măcar nu trăiește moral și decent și nu învață Abecedarul Evangheliei?

Apoi ei spun: „Dacă am fi avut un predicator mai bun...” De ce? Este vina voastră, nu a lui. Așa este.

Este vina națiunii noastre, a americanilor care am venit aici pentru libertatea religiei. Dar ce facem acum? Ne întoarcem înapoi și punem la temelie noastră exact lucrul de care am fugit.

Națiunea aceasta se aseamănă foarte mult cu Israelul. Israelul, a venit în Palestina, i-a îndepărtat pe locuitorii țării și le-a luat pământul. Ei au avut în fruntea lor bărbați mari ca David, Solomon și alții, dar la urmă, după ce au început să voteze, să facă presiuni și alegeri, l-au avut pe Ahab care s-a căsătorit cu o închinătoare la idoli. Ahab a fost un om și a vrut să facă lucruri bune, dar nu a putut din pricina femeii pe care o avea lângă el.

Eu n-am nimic împotriva acestui bărbat, a fost un om bun, dar sistemul acelei curve pe care o avea lângă el, i-a sucit gâtul. Acesta este modul în care se strecoară cel rău. Vine înăuntru încet, dar după aceea distruge totul. Știați că datoria națiunii noastre este atât de mare încât plătim totul din bani împrumutați, pe care îi vom înapoia prin taxele pe care guvernul le va pune timp de paisprezece ani? Ce se va întâmpla când sistemul acesta va eșua?

Castro, da, sunt împotriva lui fiindcă este un comunist, dar a făcut un lucru bun când a schimbat moneda, a regularizat datoriile și a trimis aurul înapoi.

Și noi trebuie să facem aceasta sau ne vom trezi cu un singur lucru: cu biserica catolică, pentru că ea deține bogățiile lumii. Ea are aurul cu care ne va cumpăra. Așa este. Credeți cumva că acești mari producători de Whisky, de tutun sau alți oameni mari ai țării, nu vor vinde totul pentru a împiedica pierderea afacerilor lor și falimentarea monedei? Ei vor lua banii de la biserica catolică și cu aceasta vor fi vânduți. Așa este. Nu a vestit Biblia aceasta? Nu a vorbit despre „bogățiile lumii?” Eu nu sunt politician, nici un om învățat, dar Îmi mulțumesc Domnului că-L cunosc pe El. Așa este. Acolo va sta ea. Urmăriți evoluția lucrurilor și veți vedea că am dreptate. Nădăjduiesc că vom trăi cu toții să vedem aceasta, și nu nădăjduiesc, ci va trebui să mai trăim mult.

Ce veți face voi? Cum vom zidi o biserică? Cum vom întemeia o națiune pe aceasta de acum? Ce vom face în legătură cu aceasta? Poate ar trebui să tac și să merg în altă parte, dar am spus deja destul ca să puteți realiza despre ce vorbesc. Vedeți? Voi știți ce vreau să spun. Priviți la ceea ce ne dorim. Vedeți ce ne dorim? Aceea vom primi, pentru că acestea sunt dorințele noastre.

Priviți programele necenzurate de astăzi de la televizor. Consideram că este nepotrivit pentru copiii noștri și nu-i lăsam să meargă în oraș să vadă expoziția de fotografii. Dar astăzi, diavolul a făcut televizorul și l-a introdus în fiecare casă. Ar fi în ordine și nu aş avea nimic împotriva lui câtă vreme se difuzează ceva bun și educativ. Așa este. Dar ce se întâmplă? Devine din ce în ce mai putred, folosesc Numele lui Dumnezeu pentru a jura, pentru a blestema, vedem femei dezbrăcate, scene imorale care otrăvesc într-atât mintea acestor copii, încât la un moment dat ne dăm seama că am crescut niște tineri non-conformiști, niște golani. Acesta este adevărul. Puteți să-i vedeți și voi.

Toată națiunea noastră se umple de golani. Băieții umblă cu pantalonii curgând pe șolduri, cu nasul pe sus și cu părul atârând pe umeri, ca tunsoarea doamnei Kennedy, se comportă ca niște golani, iar apoi spun că acesta este americanul. Ați căzut din har! Căiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu sau veți pieri! Dar noi vrem să avem pe cineva care să ne permită să facem tot ce vrem. Așa este. Așa se întâmplă și cu bisericile. Ei vor să aleagă un păstor după inima lor, nu un păstor credincios care să stea acolo și să le prezinte Evanghelia. Ei vor pe cineva care să-i lase să poarte costum de baie, să danseze bunco într-un beci și să trăiască cum le place; să urmărească programe TV și radio necenzurate; vor ca biserica și lumea să fie una.

Nu-i de mirare că Amos ar striga împotriva acestor lucruri. Credeți că ar fi primit de oameni,

când ei vor atâtea lucruri? Dacă păstorul predică mai mult de douăzeci de minute, este chemat de comitetul administrativ și i se spune: „Ascultă, păstorule! Noi nu te-am adus aici să faci aceasta! Avem un program de douăzeci de minute, iar când timpul acesta se termină, adunarea este liberă să plece!”

Ceea ce ar trebui să facă păstorul este să-i dea afară pe acești oameni din comitet, să ia Biblia și să predice toată noaptea, așa cum a făcut Pavel, ca să vadă învierea din morți. Așa este. Ei l-au scos afară și l-au pus în colțul străzii, dar „*Dumnezeu poate să ridice din pietrele acestea copii...*”

Televizorul, pozele necenzurate, murdăria, flirtul, sunt câteva din lucrurile de care ar trebui să vă feriți copiii. Aveți grijă de fetele voastre! Priviți copiii aceștia de șase, șapte sau opt ani care vin de la școală și își aprind țigările. De ce? Pentru că au văzut-o probabil pe mama lor făcând aceasta. Dacă nu ar fi făcut-o ea, nu ar face-o nici copiii. Aveți grijă cu cine se joacă copiii voștri!

Cu puțin timp în urmă, soția mea știe, stăteam la masă, iar micuțul Iosif a dat drumul unui cuvânt de care s-ar rușina și un marinar beat. Când l-am auzit, m-am întors și am zis: „Ce este aceasta?” Mamei lui îi venea să leșine, dar micuțul ne-a privit nevinovat și a spus cu lacrimi în ochi: „Ce s-a întâmplat, tati?”

„Să nu mai spui niciodată așa ceva! Cuvântul acesta este de la diavolul!” am zis eu. El nu știa ce înseamnă cuvântul acela, apoi am aflat că copiii de la școală vorbeau așa.

Iată ce se întâmplă cu copiii noștri! Frate, a început să se răspândească tot mai mult, până când va ajunge un amestec de păcat. Programe TV, iubitori de păcat și de plăceri! O, vai! „Ajunge să vorbești douăzeci de minute, fiindcă trebuie să văd emisiunea din seara aceasta.” Vedeți? Grăbiți-vă și scoateți aceasta afară! Trebuie să faceți aceasta! Vedeți? Ei și-au făcut propria religie, dar să vă spun ceva: Un bărbat și o femeie care sunt născuți cu adevărat din Duhul, vor sta oră de oră și vor bea din Cuvântul lui Dumnezeu. Și nu doar atât, dar se ancorează în El și viața lor se schimbă. Amin. Da.

Tot sistemul este corupt și decăzut, dar oamenii au primit ceea ce și-au dorit. Luați un om bun și puneți-l într-o familie iubitoare de plăceri. Ce va urma? Îl vor conduce la o viață de câine. Sau luați o femeie și puneți-o într-o familie care este rătăcită. Toată familia ar trebui să se predea Domnului. Vedeți? Noi trebuie să ne rugăm până când copiii noștri sunt salvați și casa noastră este în ordine. Da.

Noi ne asemănăm cu Israelul care a făcut o alianță cu dușmanii lor, dar ca să poată face aceasta au trebuit să se îndepărteze de Cuvânt. Aceasta ne arată cât de mult s-a îndepărtat și America

de Cuvânt.

Vedeți voi, trebuie să negi Adevărul ca să poți crede o minciună. Așa este. Eva a trebuit să nege Cuvântul lui Dumnezeu ca să poată primi minciuna Satanei. Atunci, ca și acum, oamenii au trebuit să se îndepărteze de Cuvânt ca să-o lase pe Roma să preia conducerea fără să tragă un glonț. Dar problema este că ei nu știu Cuvântul Domnului cu privire la aceste lucruri.

Noi avem nevoie de un profet care să ne ducă înapoi la Cuvânt. Așa este. Ni s-a promis unul. Da, așa este. Maleahi 4 spune că El ne va trimite un profet care „*va întoarce inima copiilor la credința părinților de la Rusalii.*”

Amos știa că Israel iubea păcatul, iar acesta îl va distruge într-o zi. Lăsați-mă să vă spun cu respect că fiecare credincios de astăzi știe aceasta. El știe că lumea, America aceasta iubitoare de păcat, va fi distrusă. Voi iubiți politica, iar aceasta va distruge națiunea. Tot așa, dragostea voastră pentru lumea care nu este în acord cu Cuvântul și faptul că nu încercați să faceți ceea ce este bine, va distruge biserica. Așa este. Nădăjduiesc să primiți aceasta. Biserica l-a părăsit, a părăsit Cuvântul Vieții. Toată lumea s-a împiedecat acolo, iar astăzi fac la fel. Da. Dacă Amos ar fi aici, ar vorbi împotriva întregului sistem.

În încheiere vreau să vă citesc ce scrie în versetul 8: „*Leul răcnește: cine nu se va speria?*”

Eu am vânat lei. Leul este regele animalelor. El va sări chiar și împotriva unei arme de foc, nu se va teme de ea, dar nu se va apropia de spini. Astfel, ei au construit niște adăposturi acoperite cu spini, iar leii nu vor sări niciodată împotriva lor pentru că se tem de spini.

Îmi amintesc că într-o noapte eram cu Billy acolo și am auzit răgetul unui leu care nu era departe, dar nu s-a apropiat de noi. Puteai auzi râsul hienelor, babuinii, maimuțele, girafele și strigătul elefanților.

Îi puteam auzi de la câteva mile depărtare. Se auzeau și găzele și gândacii care făceau tot felul de zgomote, dar stați să răgească un leu și chiar și găzele se vor opri și vor asculta. De ce? Pentru că leul este regele lor și ele îl ascultă.

Biblia spune: „*Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul vorbește: cine nu va proroci?*” Cum putem sta departe de aceasta? Când Dumnezeu vorbește, profetul spune Cuvântul vorbit. Și dacă este Cuvântul lui Dumnezeu...

Când răcnește leul, gazelele și alte vietăți tac deoarece le este frică. Vorbește regele lor. Ei au bunul simț și respectul de a-l onora pe regele lor când vorbește.

Așadar, Dumnezeu vorbește Cuvântul Său și fiecare creatură din creația Sa trebuie să-l acorde atenție. El vorbește în aceste zile din urmă și aduce Cuvântul Său. Fie ca fiecare creatură care aparține Împărăției Sale, să asculte ceea ce spune El. Opriti-vă și verificați! El răcnește acum; El răcnește prin Cuvântul Său pe care L-a confirmat și Se face cunoscut. Haideți să-L ascultăm când El răcnește în aceste zile din urmă, fiindcă știm că se va întâmpla ceva; fiindcă știm că Dumnezeu nu face nimic înainte să răcnească. Și când El răcnește, urmează să se întâmple ceva, da, pentru că vine El.

El a spus: *„Răcnește leul fără motiv? Zbiară puiul de leu din fundul vizuinii lui dacă n-a prins nimic?”* Înțelegeți?

Dumnezeu are un motiv ca să răcnească, și o face deoarece știe că judecata este aproape, iar Cuvântul Lui este în profet. Este El, este profeția lui Isus Hristos. Este o descoperire; Dumnezeu ni Se descoperă prin Cuvântul Său scris, și El este Cuvântul. Nimic nu poate fi adăugat sau scos la El, ci trebuie trăit și întărit așa cum este. Nu trebuie să îndrăznim să luăm ceva din El sau să adăugăm, pentru că Dumnezeu este încă Dumnezeu și El răcnește. El a spus: *„Așa cum a fost în zilele lui Noe... aidoma va fi și la venirea Fiului omului. Ei mâncau, beau, se căsătoreau, erau imorali.”*

„Așa cum a fost în zilele lui Lot...” Atunci a venit El însuși într-un trup de carne, a stat cu Avraam și a dovedit că este El. Și El a spus: *„Așa va fi și în zilele venirii Fiului omului.”* Vegheați asupra acestor lucruri, fiindcă strălucesc luminile de seară.

O, dacă l-am avea pe Amos astăzi, să-l lăsăm pe el să răcnească! El ar condamna sistemele și tradițiile noastre, iar Cuvântul Domnului s-ar ridica triumfător.

Să ne rugăm.

Tată ceresc, vorbește din nou. Răcnește Doamne, prin Duhul Sfânt fiindcă El este Profetul orei. El este Profetul zilei și încearcă să-și găsească o cale spre inimile bărbaților și a femeilor ca să le vorbească Adevărul. Sunt atât de bucuroși pentru că El poate găsi pe cineva! Tată ceresc, mă rog ca El să poată găsi multe inimi în seara aceasta, să poată găsi pe cineva care este gata să fie respectuos, fiindcă ei aud răcnetul Dumnezeului celui Atotputernic care merge înainte prin Cuvântul Său, vestind că ziua judecății este aproape. Când răcnește, leul pășește în față. Și fiecare creatură știe că ar fi mai bine să se ascundă deoarece pășește în față regele.

Doamne, noi avem un singur loc în care putem fi în siguranță atunci când răcnește regele, iar acesta este sângele lui Isus Hristos. Noi avem un singur loc, de aceea, Tată ceresc, Te rog să vorbești în seara aceasta inimilor lor și să le spui că trăiesc aproape de venirea lui Isus Hristos,

când națiunile se destramă și lucrurile merg mai departe arătând ce sunt cu adevărat.

Noi am păcătuit atât de mult încât se pare că Ți-ai întors fața de la noi și ne lași în pace. Dar așa cum s-a întâmplat în Eden, Tu ai făcut o cale de scăpare. Apoi, ai găsit o cale de scăpare pentru Noe; ai găsit o cale pentru Moise, pentru Daniel și pentru copiii Evrei. Tu găsești întotdeauna o cale, iar cei care o găsesc, pășesc în Lumina lui Dumnezeu și au Viață. Dar cei care o resping sunt condamnați și pedepsiți.

Tată ceresc, fie ca niciunul din cei prezenți în seara aceasta aici, să nu fie pedepsiți, ci să audă răcnetul lui Dumnezeu, pe Duhul Sfânt care vorbește în inimile lor și le spune: „Eu sunt! Nu te teme, pentru că sunt Eu.” Îngăduie aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Voi mai întârzia încă vreo zece minute chemarea la altar, și deși este cam târziu, cred că Billy a împărțit numere de rugăciune cu câteva seri în urmă, la fratele Groomer. Cred că a împărțit și aseară, deși nu le-am chemat. Și cred că a împărțit și în seara aceasta. Nu știu dacă a făcut-o sau nu, dar vom chema câteva din numerele acelea. Fratele Groomer este aici? Nu. Groomer. Este aici? De unde să începem? Vom începe de la numărul... Acolo n-am început de la numărul unu?

Aseară nu am avut numere de rugăciune, ci Duhul Sfânt a mers prin audiență și a chemat oamenii. Vă place aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Și mie îmi place și să aduc un mesaj atât de greu ca acesta. Dacă am dat oamenilor numere de rugăciune, sunt obligat să mă rog pentru persoanele acelea. Dacă nu avem deosebirea, este în ordine, dar eu sunt obligat să mă rog oricum pentru persoana aceea. Dacă fiul meu împarte numere de rugăciune, eu sunt obligat să mă rog pentru persoanele acelea, și dacă Dumnezeu mă va ajuta, o voi face. O voi face înainte de a pleca de aici. Să vedem... Data trecută am chemat de la unu la douăzeci și cinci. Fratele Groomer este aici? Frate Groomer? Oare pronunț bine? Cred că așa se pronunță.

Să începem de la numărul 75. Apoi: 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84 85, 86, 87, 88... până la 100. Să vină aici. Unde este Billy Paul? Să-l ajute câțiva plasatori să ajungă aici, la rândul de rugăciune.

Ceialți aș vrea să vă uitați puțin la mine. Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin”). Să cântăm puțin în timp ce vin frații aici. O, vă mulțumesc! Rândurile nu vor fi amestecate. Acum vreau să mă rog pentru bolnavii aceștia, iar mâine seară vom continua cu rugăciunea pentru bolnavi, fiindcă vom continua tot așa până când vom termina.

Poate și fratele Roberts are un rând de rugăciune acolo unde se află. M-am gândit că ar fi bine dacă am avea amândoi câte un rând de rugăciune împreună, unul pe-o parte și unul pe partea

cealaltă, dar nu știu dacă i-ar plăcea ideea aceasta. Nu am vorbit încă cu el, dar cred că ar fi bine să vorbesc, înțelegeți? Fratele Oral este un frate cumsecade, un slujitor adevărat al lui Hristos. Cred că el este destul de umil ca să putem face aceasta, dar nu-mi place să mă arunc așa acolo, înțelegeți? Dacă el mi-ar spune, dacă m-ar ruga: „Frate Branham, vino și ajută-mă,” aş merge cu bucurie, fiindcă el este un frate umil și cumsecade. Dacă ar vrea să merg, aş face-o cu plăcere, dar mai întâi aş vrea să mă întrebe el. Să nu-i spuneți nimic. Lăsați-l pe el să facă aceasta și atunci voi ști că este în ordine. Înțelegeți?

Acum să vedem. Câte numere de rugăciune sunt în clădire? Să vă văd mâinile. Oh, sunt chiar multe, în jur de patruzeci sau cincizeci. În ordine. Vom ajunge și la ele. Dacă nu sunteți chemați în seara aceasta, păstrați numărul de rugăciune. Este ora zece și zece minute și aş vrea să fiți prezenți și mâine dimineață la școala duminicală. Mâine avem două servicii, așa că am putea chema toate persoanele care au numere de rugăciune, iar luni vom începe din nou. Luni seara suntem aici sau suntem jos în Tucson? Nu uitați să veniți la Tucson la Convenția de acolo. Este cineva din Tucson? Da. Cu siguranță este un loc minunat. Poate fratele Carl Williams se va supăra într-o zi pe mine. Când am venit aici pentru prima dată, acestea erau orașe rivale și cred că mai sunt și acum.

Eu nu sunt obișnuit cu aceasta. Echipa noastră de baseball de acasă este rivală cu echipa celor din New Albany. Nu este nici o noapte în care să nu fie vreo încăierare atunci când au vreun meci. Noi mergem acolo pentru că sunt oameni sfinți și cumsecade. Oriunde am mers în lume, chiar și în jungla africană, peste tot am găsit oameni cumsecade.

Oh, aş vrea s-o pot convinge pe soția mea să vină într-o seară aici sus, ca să vă cânte cântarea: „Ei au venit din Est și din vest, din ținuturi îndepărtate.” Cred că se ridică și iese tiptil afară când mă aude spunând aceasta, pentru că se teme de fratele Rose care a spus odată:

„Este aici sora Branham. Să vină sus și să ne spună un cuvânt.”

„Când l-am auzit ce spune, inima mea a început să bată foarte tare și mi-am plecat capul,” a spus ea. Și mi-a mai zis: „Bill, dacă îl văd undeva în adunare, mă voi ascunde.” Spunea aceasta pentru că este foarte rușinoasă. Eu aud așa ceva când ajung acasă. Nu spun aceasta pentru că este ea aici, fiindcă voi o cunoașteți cu toții pe soția mea. Sper ca fiecare tânăr din această clădire, să fie când se căsătorește la fel de fericit cum am fost eu cu soția mea în toți acești ani. Dacă există o laudă pentru familia Branham, pe aceea o merită soția mea. Ea este împărăteasa. Cu siguranță că este. Și vreau să vă spun un singur lucru: ea este o mamă adevărată. Apoi trebuie să se confrunte cu tot felul de situații. Când suntem acasă, oamenii stau zi și noapte la ușa noastră, iar ea trebuie să stea între mine și ei. Este o muncă foarte grea.

Mă gândesc de multe ori la Billy Paul. Când a murit mama lui, el era doar un copil și îl luam cu mine peste tot. Doctorul Adair obișnuia să-mi spună: „Tu ești un om ciudat.” Chiar și când ieșeam pe stradă îl luam cu mine, iar el plângea după mama lui. Afară era rece, iar eu îl țineam în brațe așa.

Nu aveam bani nici ca să-i cumpăr o sticlă adevărată, așa că aveam o sticlă de cola cu un biberon pe ea și o purtam sub braț ca s-o păstrez caldă. Dacă plângea prea tare, îi puneam biberonul în gură, iar când se liniștea, luam sticla și o puneam din nou sub braț. Și eu eram plin de lapte. Seara îmi era foarte greu să-l adorm sau să gădesc pe cineva să stea cu el cât timp eram plecat ca să mă rog pentru bolnavi. Am parcurs o cale lungă împreună și nădăjduiesc că El ne va ține tot așa.

Zilele trecute l-am văzut cum îl îmbrăca pe fiul său și i-am zis: „Billy, acesta ești tu cu puțin timp în urmă.” Așa trebuie să facem: să ne dăm din cale și să le dăm celorlalți o șansă. Binecuvântat să fie Numele Domnului.

„Leul răcnește: cine nu se sperie?” „Frica de Domnul este începutul înțelepciunii.” (Proverbe 9.10). Este adevărat? Aceasta a spus un bărbat înțelept: „Frica de Dumnezeu.”

Acum aș vrea să ridic mâna cei din rândul de rugăciune care știu că nu-i cunosc și nu știu nimic despre ei. Bunul Dumnezeu din cer să fie Judecătorul meu: din câte știu, nu v-am văzut pe niciunul dintre voi în viața mea. Ei m-au mai văzut probabil, pentru că au mai fost în adunările mele. Câți din cei prezenți în adunare, știu că eu nu știu nimic despre ei? Cei care sunteți bolnavi, să credeți că dacă ați putea atinge haina Domnului, El îmi va vorbi să vă chem, așa cum a făcut El cu femeia aceea. O, vai! Nu-i de mirare că am predicat atât de mult. O audiența cu credința voastră, ar trebui să-L atingă.

Aici este o doamnă. În seara aceasta ne-am întâlnit pentru prima dată și suntem doi străini. Poate este bolnavă sau poate are o altă problemă.

Dumnezeu face și alte lucruri nu numai că îi vindecă pe bolnavi. El a promis că va răspunde la toate nevoile noastre, nu la dorințele noastre. Când mergeți acasă, aș vrea să citiți capitolul patru din Ioan și să vă gândiți la el. În ceea ce privește slujba mea, vreau să vă spun că Domnul mă va lua Acasă sau mă va duce pe o treaptă mai înaltă. Este sfârșitul timpului pentru mine, sau poate mă va trimite peste mări, undeva unde nu s-a mai auzit de El. Înțelegeți? Țineți minte că trebuie să se întâmple ceva.

Eu nu vând casete, dar am aici un frate bun care se ocupă de distribuirea acestor casete. Este vorba de fratele Maguire. Cred că se numește James Maguire. Și cumnatul lui, fratele Sothman,

se ocupă de aceste casete. Nu știi dacă vrei să cumperi casete, dar dacă cumperi vreuna, cereți caseta: „Domnilor, acesta este timpul?” Ascultați-o cu atenție, iar după aceea rugați-vă pentru mine. Înțelegeți? Atunci veți înțelege situația grea în care mă aflu în seara aceasta. Este o mare greutate, dar trebuie să merg mai departe, pentru că un biruitor nu renunță niciodată, iar un laș nu câștigă niciodată. Așa este. Trebuie să pun în practică ceea ce am predicat. Înțelegeți? Eu Îl cred pe Dumnezeu, Îl cred chiar acum.

Acum, dacă aș fi Domnul Isus și aș sta aici, iar femeia aceasta ar fi bolnavă, știți că nu aș putea s-o vindec. De ce? Pentru că am făcut-o deja. Câți știți că acesta este adevărul? (Adunarea spune: „Amin”). Vedeți? Cu siguranță. El a iertat deja orice păcat și a vindecat orice persoană bolnavă; El și-a vărsat sângele pe Calvar, așa că prețul a fost plătit. Totul a fost plătit, de aceea singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să-L acceptați și să-L credeți. Dar nu puteți să-L acceptați dacă nu credeți mai întâi. Înțelegeți? Credeți Evanghelia. Cum ar fi dacă El ar fi aici și ar purta costumul acesta pe care fratele și sora Williams mi l-au cumpărat în urmă cu cinci sau șase ani? Cum ar fi dacă El ar sta aici îmbrăcat cu acest costum, iar femeia ar sta în fața Lui? Dacă ar avea urmele rănilor în mâinile Sale și ar spune: „Vedeți, Eu sunt Mesia. Vedeți aceste semne ale cuielor? Priviți fruntea mea.” Orice impostor ar putea face aceasta. Așa este. Voi nu L-ați putea cunoaște prin aceasta. Dacă El ar veni aici așa, aș ști că nu este El, pentru că atunci când va veni, va suna trâmbița. El nu va veni pe pământ, ci ne va întâlni în văzduh, înțelegeți?

Dar El a spus: *„Voi fi cu voi până la sfârșitul veacului; nu vă voi lăsa.”* Cum este posibil acest lucru? Viața Lui. Dacă Viața Lui este în mine, atunci eu Îl reprezint pe El. Dacă ar fi în mine, ar fi aceeași Viață care a fost în El, și voi face aceleași lucrări pe care le-a făcut El.

Aici stau un bărbat și o femeie, ca în Ioan 4. El nu a mai văzut-o niciodată înainte și nici ea pe El. Ei stăteau acolo împreună, iar El i-a spus acelei femei care era problema ei. Când a făcut aceasta, femeia l-a zis: *„Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, care este numit Hristosul, Unsul, El va face aceste lucruri și ne va spune toate lucrurile.”*

„Eu Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.” El este Același ieri, azi și în veci, doar că acum folosește trupurile noastre. El este Vița, iar noi suntem mlădițele. Atunci, acel Duh va acționa din nou așa cum a acționat atunci când era în El. Este adevărat”? (Adunarea spune: „Amin”). Credeți aceasta? Spuneți „Amin” dacă credeți. (Amin).

Doamnă, eu nu te cunosc, nu te-am văzut în viața mea. Desigur, tu ai putut să mă vezi pe stradă sau în adunări, dar acum ne întâlnim pentru prima dată. Dacă ai nevoie de vindecare, și aș putea să te vindec, aș face-o, și la fel dacă ai avea nevoie de bani și aș avea, ți-aș da. Dacă ai spune: „Frate Branham, am venit să te rog pentru fiul meu, pentru fiica, sora sau tatăl meu, sau

pentru altcineva”, aş face aceasta. Aş face orice mi-ar sta în putere.

Dacă ai avea probleme în căsnicie, aş spune: „Aş dori să te întâlnesc pe tine şi pe soţul tău şi să discutăm puţin în altă parte, înţelegi? Şi aş putea vorbi cu amândoi pentru a vedea unde este problema. Şi atunci când Duhul Sfânt aduce descoperirea, El spune: „O clipă! Ai făcut aceasta atunci şi aceasta la un anumit moment.” Aceasta va clarifica lucrurile şi va pune totul în ordine, fiindcă nu vei putea nega nimic. Înţelegeţi? El va spune: „Atunci ai făcut aceasta.” şi totul va fi clarificat. Aceasta este calea.

Tu ştii că vorbesc cu tine cu un scop. Până acum am predicat, înţelegi? Dar acum încerc să intru sub unger pentru altceva, pentru a vedea dacă Duhul Sfânt va veni şi va lucra prin mine cu Darul Său divin. Atunci cele două conştiinţe vor sta împreună, ceea ce-mi va da harul de a vedea vedenii; să văd ce se va întâmpla, ce se întâmplă sau ce s-a întâmplat.

Atunci voi veţi şti dacă este adevărat sau nu. Voi staţi în faţa a cel puţin cinci sute de oameni şi veţi şti dacă este adevărat sau nu. Dacă este adevărat, atunci este Dumnezeu. Biblia spune: „Dacă este printre voi vreunul care este proroc, dacă ceea ce spune se împlineşte, atunci să-l ascultaţi.” Înţelegeţi? „Dar dacă nu se împlineşte, să nu-l ascultaţi.”

Eu nu ştiu de ce este doamna aceasta aici, dar lăsaţi-L pe Duhul Sfânt să vină şi veţi vedea dacă El îi va spune sau nu; veţi vedea dacă nu este exact ceea ce a făcut Domnul nostru. Înţelegeţi? Aceasta este tot ce ar putea face El dacă ar sta aici deoarece amintiţi-vă, este El. Nu sunt eu, ci este El. Eu nu o cunosc, dar ascult Cuvântul Lui.

Doamna are un simţământ minunat în duhul ei, şi aceasta nu pentru că are mâna ridicată. Voi aţi văzut cu toţii cum ridică oamenii mâinile şi cum Duhul Sfânt le răspunde şi le spune cine sunt. Înţelegeţi? Dar aceasta nu înseamnă nimic. Îi auziţi cum strigă de bucurie, iar dacă vine Duhul, le spune: „Trăieşti cu soţia altui bărbat!” Noi am văzut aceasta şi multe altele. Deci bucuria nu înseamnă nimic.

Dar doamna pare să aibă un duh plăcut. Ea suferă de ceva... O privesc şi văd cum mănâncă. Stă la masă şi are un fel de dietă ciudată. Aşa este. Este adevărat? (Sora spune: „Aşa este”). Atunci ridică mâna ca să te poată vedea oamenii. Vedeţi? Am văzut-o pe doamna aceasta stând în faţa mea şi făcând ceva. Orice ar fi, este pe casetă. Ea este o persoană drăguţă. Acum Duhul unge. Fiecare dintre voi să fie foarte respectuos. Continuaţi să vă rugaţi. Staţi în rugăciune pentru că L-am văzut mişcându-Se pe deasupra audienţei. Vedeţi? Fiţi foarte respectuoşi.

Să ne întoarcem puţin la doamna aceasta şi să vorbim cu ea. Da, este o masă. Tu ai probleme la stomac, ai un fel de infecţie sau ceva la stomac. Ai fost la un medic şi el ți-a spus că ai problema

aceasta de mai multă vreme. Ai ulcer. (Sora spune: „Așa este”). El ți-a spus ceva. Ce este aceasta? Duoden. Îl aud spunând „Duoden.” Înțelegi? („Da”). Numele tău este doamna McCraw. („Da, domnule”). Așa este. Du-te și crede din toată inima. (Sora plânge de bucurie).

Credeți? (Adunarea spune: „Amin”).

Domnul din spate... După ce ai plâns atâta timp, problema ta de la plămâni s-a ameliorat. Cred că te simți mai bine acum deoarece ai crezut. Este în ordine. Credința ta te-a vindecat. Amin. Ce a atins el?

Bărbatul din spatele lui, de acolo... Tu ai o problemă la artere. Domnule, dacă crezi ești vindecat. Ce a atins el? Nu puteți vedea Lumina care stă acolo? Priviți chihlimbarul acela de acolo. Eu nu-l cunosc pe bărbatul acesta, nu l-am văzut niciodată, dar îl cred pe Domnul Isus.

Undeva este un copilaș care are o deviație la gât. Aici este. Nu te cunosc. Crede, soră. Gâtul copilului se va îndrepta dacă crezi. Ce a atins ea? Aleluia. Mai este ceva în legătură cu un gât. Am văzut aceasta. Este vorba de o femeie, dar încă nu văd unde este. Da, stă aici și plânge. Doamnă Riley, crede în Domnul Isus Hristos și gâtul tău va fi bine. Crede.

Nu o cunosc pe femeie, nu am mai văzut-o niciodată în viața mea. Singurul lucru pe care trebuie să-l faci este să crezi în Domnul Isus Hristos. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Aveți credință!

Nu te cunosc, domnule. Din câte știu eu, suntem străini unul față de celălalt. Crezi că Domnul Isus poate să-mi spună care este problema ta? Vei ști dacă este adevărat sau nu, nu-i așa? Dacă ai putea să crezi din toată inima ta! Lumina se îndreaptă spre audiență.

Crezi că soția ta se va însănătoși? (Fratele spune: „Da.”). Ea are o problemă la ochi. Crezi? Tu nu ești de aici, ci vii de undeva unde este multă apă. Este un oraș aflat pe o coastă. Este Los Angeles, California. Întoarce-te acasă, domnule Bowman și fii bine. Isus Hristos te-a vindecat.

Credeți? (Adunarea spune: „Amin”). Dacă credeți, fiecare dintre voi poate fi vindecat chiar acum. Credeți aceasta? („Amin”).

Dar voi, cei din rândul de rugăciune, credeți? Credeți și nu vă îndoiiți. Credeți cu toată inima voastră.

M-am oprit la doamna aceasta pentru că are o problemă gravă. Dacă nu se face ceva pentru ea, va muri imediat pentru că umbra morții este asupra ei. Eu o văd cum stă peste ea. Voi știți că umbra morții stă asupra oamenilor. Ea a fost surprinsă de aparatul foto, așa cum a fost surprins

și Îngerul Domnului. Noi avem fotografia în biserica noastră. Umbra care stă asupra acestei femei este ceva mare și negru ca un ciclon.

Ei au spus să nu se facă fotografiile în timpul adunării, dar Duhul Sfânt a spus: „Faceți-o acum!” Ei au făcut-o și ea era acolo. Vedeți? Există ambele părți. Stă atârnată chiar acolo. Frate Fred și ceilalți care sunteți din tabernacol, aceeași umbră stă deasupra acestei femei. Ea are cancer la vezică. Așa este. Este adevărat? Ridică mâna dacă este adevărat. Vedeți? Întunericul a plecat fără ca eu să spun ceva. Credința ei a făcut aceasta. Du-te și crede! Amin. Amin. Nu vă îndoiiți. Mergeți doar și credeți din toată inima.

Problemele la inimă omoară mulți oameni, dar pe voi nu vă va ucide dacă credeți. Amin. Mergeți și spuneți: „Mulțumesc Domnului.” Mergeți și fiți bine. În ordine.

Diavolul vrea să ai toată viața această artrită, dar dacă crezi din toată inima, Isus Hristos te face bine. Crezi? Du-te în drumul tău și mulțumește-I lui Dumnezeu. Credeți din toată inima?

Poți merge să-ți mănânci cina și problema de la stomac te va părăsi. Du-te și spune: „Laudă Domnului!” Du-te și crede din toată inima în El.

Și tu ai avut o problemă la stomac Crede din toată inima. Du-te, căci Isus Hristos te-a vindecat. În ordine.

De ce ești așa speriat? Tu ai o problemă nervoasă. Satana stă deasupra ta și aproape că te-a doborât. Dar acum s-a terminat. Mă crezi? Du-te și spune: „Lăudat să fie Domnul!”

Doamne, Te rog s-o vindeci pe sora noastră și s-o faci bine, în Numele lui Isus. Amin.

Vino și crede, soră. Îmi pun mâinile peste ea pentru vindecare, în Numele lui Isus Hristos.

Vino, frate. Îmi pun mâinile peste acest frate pentru vindecare, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Câți dintre voi au o inimă care crede? Ridicați mâinile. Puneți acum acea mână peste cineva de lângă voi. Voi ziceți: „Oare Amos ar fi făcut aceasta?” Da, sigur că ar fi făcut-o. Acesta este Cuvântul Domnului. Ridicați mâinile și credeți.

Isus a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.*” Nici măcar nu scrie că se vor ruga pentru ei. Vedeți? Se vor însănătoși doar pentru că își vor pune mâinile peste ei. Să ne rugăm.

Doamne Isuse, Regele a răcnit și Vocea Sa a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.*” Doamne Dumnezeule, fă ca fiecare

demon să strige și fiecare boală să plece. Fie ca diavolul să fie învins, iar copiii lui Dumnezeu să iasă afară din această clădire în biruință și în puterea învierii lui Isus Hristos. Credeți și rămâneți pe aceasta! Puneți mâinile peste cineva și spuneți: „Doamne, vindecă-l!” Vreau să vă rugați. Eu m-am rugat, iar acum vreau să vă rugați și voi pentru cineva, pentru că și voi sunteți creștini ca și mine. Noi toți suntem creștin, așa că rugați-vă pentru cineva. Ei se roagă pentru voi.

Doriți ca cineva să se roage pentru voi? Atunci rugați-vă și voi pentru ei așa cum doriți ca altcineva să se roage pentru voi. „Fă ceea ce dorești ca și altul să-ți facă ție!” Fiți sinceri și rugați-vă așa cum doriți să se roage și ei pentru voi. Rugăciunea făcută cu credință îl va salva pe cel bolnav și Dumnezeu îl va ridica. Dacă mai au vreo urmă de necredință, va fi luată de la ei. De ce? Pentru că *„Regele răcnește: cine nu va proroci? Cine nu va mărturisi când răcnește Regele?”* Cuvântul Său spune că *„El este Același ieri, azi și în veci.”*

Vino, frate Fuller. Dumnezeu să te binecuvânteze. Amin.

- Amin -